

மணவாளமாமுனிகள் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ காஞ்சீ பிரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணங்கராசாரியர் இயற்றிய உரையுடன் கூடிய

உபதேசரத்தினமாலை

மணவாளமாமுனிகள் அருளிச்செய்த திவ்யப் பிரபந்தங்களுள் இது முதலது. மற்றவை திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதியும் ஆர்த்திப் பிரபந்தமும். நமது ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயத்திற்கு ப்ரதான ப்ரவர்த்தகர்களான ஆழ்வார்கள் அவதரித்த மாதங்கள் நக்ஷத்திரங்கள் ஸ்தலங்கள், அவ்வாழ்வார்களருளிய திவ்யப்பிரபந்தங்களுக்கு வியாக்கியானம் முதலியவற்றை அருளிச்செய்த ஆசார்யர்களின் பெருமைகள், அப்படிப்பட்ட ஆசாரியர்களுள் தலைவரான பிள்ளை லோகாசார்யரின் பெருமை, அவர் பணித்த ரஹஸ்யங்களுள் தலையான ஸ்ரீவசநபூஷணத்தின் பெருமை, அந்த திவ்ய சாஸ்த்ரத்தின் ஸாரார்த்த விசேஷம் ஆகிய இவ்விஷயங்கள் இப்பிரபந்தத்தில் மிக அழகிய நடையில் அருளிச்செய்யப்படுகின்றன.

ஆழ்வார்களின் திருவவதாரக்கிரமம் "பொய்கையார் பூதத்தார் பேயார் புகழ்மழிசை ஐயனருள்மாறன் சேரலர்கோன் துய்யபட்ட நாதனன்பர்தாள் தூளி நற்பாணன் நன்கலியன் ஈதிவர் தோற்றத் தடைவாமிங்கு" என்ற பாசுரத்தினால் இதில் அருளிச் செய்யப்பட்டுள்ளது. மேலே அவ்வாழ்வார்களின் அவதார நாள்களை அருளிச்செய்து வருமிடத்து முதலாழ்வார்கள் மூவருடைய அவதார நாள்களைக் கூறிவிட்டு அடுத்தபடியாகத் திருமழிசையாழ்வாரின் அவதார நாளைக் கூறவேண்டியிருக்க அது கூறாமல், திருமங்கையாழ்வார் திருப்பாணாழ்வார் தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் திருமழிசையாழ்வார் குலசேகராழ்வார் நம்மாழ்வார் பெரியாழ்வார் என்று இங்ஙனே ஒரு க்ரமம் வைத்து அவதாரநாட்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன; இஃது எந்த க்ரமத்தில் சேர்ந்ததென்று பலரும் விமர்சிப்பார்கள். கேண்மின், முதலாழ்வார்களின் அவதார நாட்களை முதலிலே கூறிவிட்டு உடனே மாதங்களினடைவே அருளிச்செய்து வருகிறார். அதாவது—முதலாழ்வார்கள் அவதரித்தது ஐப்பசிமாதம், அதற்கடுத்தமாதம் கார்த்திகையாதலால் அத்திங்களில் அவதரித்த இரண்டு ஆழ்வார்களைப்பற்றிப் பேசினார். அதற்கு அடுத்தமாதம் மார்கழியாதலால் அதில் அவதரித்த தொண்டரடிப்பொடியாழ்வாரைப்பற்றி உடனே பேசினார். அதற்கு அடுத்தது தைமாதம், அதிலவதரித்த திருமழிசையாழ்வாரைப் பேசுவது ப்ராப்தமாயிற்று. இங்ஙனே மாதக்ரமமாக வைத்து அருளிச்செய்கிறாரென்று கண்டுகொள்வது.

இத்திவ்யப்பிரபந்தத்தின் அமைப்பினழகு கிடக்கட்டும். அமுதொழுகுகின்ற தமிழினில் விளம்பிய சீர்மை சொல்லப்புகில் வாயமுதம் பரக்கும்.

தனியன்

முன்னந்திருவாய் மொழிப்பிள்ளை தாமுபதேசித்த நேர்
தன்னின்படியைத் தணவாதசொல் மணவாளமுனி
தன்னன்புடன்செய் உபதேசரத்தினமாலைதன்னைத்
தன்னெஞ்சு தன்னில் தரிப்பவர் தாள்கள் சரண்நமக்கே.

முன்னம்	முற்காலத்தில்	உபதேச ரத்தின மாலை தன்னை	உபதேச ரத்தின மாலையென்கிற திவ்யப் பிரபந்தத்தை
திருவாய் மொழிப்பிள்ளை	(ஸ்வாசார்யரான) திருவாய் மொழிப்பிள்ளை	தம் நெஞ்சு தன்னில்	தங்கள் ஹ்ருதயத்திலே
தாம் உபதேசித்த நேர் தன்னின் படியை தணவாத சொல்	உபதேசித்தருளின க்ரமத்தை அதிக்ரமியாமல் அநுவர்த்தித்தே பேசுபவரான	தரிப்பவர்	(கண்டபாடஞ் செய்து) தரிக்கின்றவர்களுடைய
மணவாளமுனி	மணவாளமாமுனிகள்	தாள்கள்	திருவடிகளே
தன் அன்புடன் செய்	தம்முடைய பரமக்ருபையினால் செய்தருளின	நமக்கு சரண்	நமக்குத் தஞ்சம்.

தனியன் உரை முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

விசதவாக் சிகாமணியான மணவாள மாமுனிகள் அருளிச்செய்த

உபதேசரத்தினமாலை.

தமக்குக் கிடைத்த உபதேச வழியின்படியே வெண்பாவிலமைத்துப் பேசுவதாகக் கூறுதல்.

எந்தை திருவாய் மொழிப்பிள்ளை யின்னருளால் *
வந்த வுபதேச மார்க்கத்தைச்—சிந்தை செய்து *
பின்னவருங் கற்க உபதேசமாய்ப் பேசுகின்றேன் *
மன்னியசீர் வெண்பாவில் வைத்து. (க)

எந்தை	எமக்கு ஆசிரியரான	பின்னவரும் கற்க	பின்புள்ளாரும் கற்குமாறு
திருவாய்மொழிப்பிள்ளை	திருவாய் மொழிப்பிள்ளை யென்கிற திருமலையாழ்வாருடைய	மன்னிய சீர் வெண்பாவில் வைத்து	பொருத்தமான சீர்களையுடைய வெண்பா வென்கிற யாப்பிலே அமைத்து
இன் அருளால் வந்த	பரமகிருபையினால் கிடைத்த	உபதேசம் ஆய் பேசுகின்றேன்	(உள்ளத்திற்கும் உலகத்திற்கும்) உபதேச ரூபமாகப் பேசுகிறேன்.
உபதேசம் மார்க்கத்தை சிந்தை செய்து	உபதேச வழியை அநுஸந்தித்து		

"மன்னிய சீர்" என்பதை வெண்பாவுக்கு விசேஷணமாக்காமல் "மன்னிய சீர்களைப் பேசுகின்றேன்"— ஆழ்வாராசாரியர்களின் திருக்குணங்களைப் பேசுகின்றேன் என்றுரைப் பாருமுளர். (க)

இப்பிரபந்தத்தை விவேகிகள் உகப்பதே போதுமென்றல்.

கற்றோர்கள் தாமுகப்பர் கல்விதன்னிலாசையுள்ளோர் *
பெற்றோமெனவுகந்து பின்புகற்பர் *—மற்றோர்கள்
மாச்சரியத்தாலிகழில் வந்ததென்நெஞ்சே! * இகழ்கை
ஆச்சரியமோதானவர்க்கு. (உ)

நெஞ்சே	மனமே!	மாச்சரியத்தால்	மாத்ஸர்யத்தினால் [பகை பாராட்டி]
கற்றோர்கள் தாம் உகப்பர்	கல்விபயின்றவர்கள் (இப்பிரபந்தத்தைப் பெற்று) மகிழ்ந்திடுவார்கள்;	இகழில்	இதனை இகழ்ந்தால்
கல்வி தனில் ஆசை உள்ளோர்	கல்வியில் விருப்பமுள்ளவர்கள்	வந்தது என்	அதனால் நமக்கு உண்டாகும் சேதமென்ன? (ஒன்றுமில்லை)
பெற்றோம் என உகந்து	'இது லபிக்கப் பெற்றோமே!' என அகமகிழ்ந்து	அவர்க்கு	அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு
பின்பு கற்பர்	பிறகு இதை அப்யஸிப்பார்கள்;	இகழ்கை	நல்ல விஷயங்களை இகழ்வதென்பது
மற்றோர்கள்	(கீழ்ச் சொன்ன இரண்டு வகுப்பிலுஞ் சேராத) மற்றையோர்கள்	ஆச்சரியமோ தான்	வியப்போ? [அவர்கட்கு இது இயல்பேயன்றோ.]

"ஆச்சரியமோ-தானவர்க்கு" என்று பிரித்து தானவர்க்கு-ஆஸுரப்ரக்ருதிகளுக்கு என்று பொருளுரைப்பாருமுளர்; ஆயினும் மணவாளமாமுனிகள் இங்ஙனம் விவக்ஷித்து அருளிச் செய்பவரல்லர் என்பர் பெரியோர். (உ)

ஆழ்வாராசார்ய ஸ்ரீஸூக்திகளுக்கு வாழ்த்துக் கூறுதல்.

* ஆழ்வார்கள்வாழி அருளிச்செயல்வாழி *
தாழ்வாதுமில்குரவர் தாம்வாழி *—ஏழ்பாரும்
உய்ய அவர்களுரைத்தவைகள்தாம்வாழி *
செய்யமறைதன்னுடனே சேர்ந்து. (௩)

ஆழ்வார்கள் வாழி	பொய்கையார் முதலான ஆழ்வார்கள் வாழ்கிடுக;	ஏழ் பாரும் உய்ய	பூமண்டலம் முழுவதும் உஜ்ஜீவிக்குமாறு
அருளிச்செயல் வாழி	அவர்களருளிய திவ்வியப் பிரபந்தங்கள் வாழ்கிடுக;	அவர்கள்	அவ்வாசிரியர்கள்
		உரைத்தவைகள் தாம்	அருளிச் செய்த ஸ்ரீ ஸூக்திகளும்
தாழ்வு ஆதும் இல் குரவர் தாம் வாழி	தாம் ஒன்றுமில்லாத [மிகச் சிறந்த] எம்பெருமானார் முதலான ஆசாரியர்கள் வாழ்க;	செய்ய மறை தன்னுடனே சேர்ந்து வாழி	விலக்ஷணமான வேதங்களோடு கூட வாழ்க.

"செய்யமறை தன்னுடனே சேர்ந்து" என்றது வேதங்களும் வாழவேணுமென்று அவற்றுக்குமாக மங்களாசாஸனம் செய்தபடி. ஆழ்வாராசார்யர்களின் ஸ்ரீஸூக்திகளுக்கெல்லாம் வேதமே மூலமானது பற்றி அவற்றுக்கும் மங்களாசாஸனம் ப்ராப்தம். "செய்யமறை தன்னுடனே சேர்ந்து அவர்களுரைத்தவைகள்" என்று அந்வயித்து 'வேதங்களுக்குச்சேர ஆசாரியர்கள் அருளிச்செய்தவை' என்று பொருளுரைப்பாருமுளர். (௩)

ஆழ்வார்களின் அவதாரக்ரமம் கூறுதல்.

பொய்கையார் பூதத்தார் பேயார் * புகழ்மழிசை
அய்யன் அருள்மாறன் சேரலர்கோன் *—துய்யபட்ட
நாதன் அன்பர்தாள்தூளி நற்பாணன் நன்கலியன் *
ஈதிவர்தோற்றத்தடைவாமிங்கு. (௪)

பொய்கையார்	பொய்கையாழ்வார் முதல்வர்,	அன்பர்தாள்தூளி	தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் எட்டாமவர்,
பூதத்தார்	பூதத்தாழ்வார் இரண்டாமவர்	நல் பாணன்	பரமஸாத்விகரான திருப்பாணாழ்வார் ஒன்பதாமவர்,
பேயார்	பேயாழ்வார் மூன்றாமவர்,		
புகழ் மழிசை ஐயன்	கீர்த்திவாய்ந்த திருமழிசைப்பிரான் நான்காமவர்,	நன் கலியன்	விலக்ஷணரான திருமங்கையாழ்வார் பத்தாமவர்;
அருள் மாறன்	அருள் மிகுந்த நம்மாழ்வார் ஐந்தாமவர்,	ஈது	இந்த வரிசைக்கிரமமானது
சேரலர் கோன்	குலசேகரப்பெருமாள் ஆறாமவர்,	இங்கு	இவ்வுலகில்
		இவர் தோற்றத்து அடைவு ஆம்	இவ்வாழ்வார்களின் அவதாரக்ரமமாகும்.
துய்ய பட்டநாதன்	பரிசுத்தரான பெரியாழ்வார் ஏழாமவர்,		

இக்காலத்தவர்கள் சிலர் ஆராய்ச்சி செய்வதாகப்புகுந்து தவறுதலான சில நிரூபணங்களைக் காட்டி இந்த அடைவினை மாறுபடுத்தி, பின்னேயுள்ளவர்களை முன்னே தள்ளி முன்னேயுள்

ளவர்களைப் பின்னே பிழைத்து மனம்போனவாறாக அவதாரக்ரமங்களைக் கல்பிக்கின்றனர்; அதனால் ஆஸ்திகர்களின் நெஞ்சு கலங்காமைக்காகப் * பொய்யிலாத மணவாளமாமுனிகள் இங்ஙனே அடைவுதன்னை அமைத்தருளினாராயிற்று. (௪)

ஆழ்வார்களவதரித்த மாத நக்ஷத்திரங்களைக் கூறுவோமெனல்.

அந்தமிழால்நற்கலைகள் ஆய்ந்துரைத்த வாழ்வார்கள் *
இந்தவுலகிலிருள்நீங்க *—வந்துதித்த
மாதங்கள்நாள்கள்தமை மண்ணுலகோர்தாமறிய *
ஈதென்று சொல்லுவோம்யாம். (௫)

அம் தமிழால்	அழகிய தமிழ்ப்பாஷையினால்	வந்து உதித்த	வந்து அவதரிக்கப்பெற்ற
நல் கலைகள்	திவ்யப்ரபந்தங்களை	மாதங்கள் நாள்கள் தமை	மாஸங்களையும் நக்ஷத்திரங்களையும்
ஆய்ந்து உரைத்த ஆழ்வார்கள்	ஆராய்ந்தருளிச் செய்த (மேற்கூறிய) ஆழ்வார்களை	மண் உலகோர் தாம் அறிய	இந்நிலவுலகத்தவர்கள் நிஷ்கர்ஷமாகத் தெரிந்துகொள்ளும் பொருட்டு
இந்த உலகில் இருள் நீங்க	இவ்விருள் தருமாஞாலத்தில் அகவிருள் தொலைவதற்காக	ஈது என்று யாம் சொல்லுவோம்	இன்னவையென்று இனி நாம் கூறுவோமாக.

இன்ன ஆழ்வார் இன்ன மாதத்தில் இன்ன நக்ஷத்திரத்தில் அவதரித்தாரென்பது அக்காலத்தில் வழங்கிவந்ததாயும் பிற்காலத்தில் எக்காரணத்தாலும் பிறழ்வு வினையாமைக்காக அவற்றைப் ப்ரபந்தீகரித்தருளினரென்க. பெரியவாச்சான் பிள்ளை யருளிச்செய்த முதல் திருவந்தாதி வியாக்யானத் தொடக்கத்தில் "இந்த முதலாழ்வார்கள் இன்னவிடத்தில் அவதரித்தார்களென்பது காலப்பழமையாலே நிச்சயிக்கப் போகாது" என்று பொருள்பட ஒரு ஸ்ரீஸூக்தி காண்கிறது. அவ்விடத்தில் அரும்பதவுரைகாரர்கள் இங்கு ஏதோ வாக்யப் பிறழ்வு உள்ளது என்று எழுதியுள்ளார்கள். பெரியவாச்சான் பிள்ளை அங்ஙனம் அருளிச் செய்தது உண்மையாயிருப்பின் பரம ப்ராமாணிகரான மணவாளமாமுனிகள் இவ்வுபதேச ரத்தினமாலையில் "எண்ணருஞ் சீர்ப்பொய்கை முன்னோரிவ்வுலகில் தோன்றிய ஊர் வண்மை மிகு கச்சி மல்லை மாமயிலை" என்று அறுதியிட்டாக அருளிச்செய்ய நேர்ந்திராது. பெரிய வாச்சான் பிள்ளை காலத்திற்கு முன்னமே அவதரித்து அநுஸந்தானத்திலும் நிகழ்ந்து வரும் திருவந்தாதித் தனியன்களிலும் "கச்சிநகர் வந்துதித்த பொய்கைப்பிரான்" என்றும், "கடன் மல்லைப் பூதத்தார்" என்றும் உள்ளதற்கு மாறாகப் பெரியவாச்சான் பிள்ளை தாம் அருளிச் செய்யவும் ப்ரஸக்தியில்லை. ஆயினும் வாக்யப் பிறழ்வு நிகழ்ந்திட்டது. இங்ஙனே பிறழ்வு நேராமைக்காகவே மாமுனிகள் ஆழ்வார்களவதரித்த மாஸ நக்ஷத்ர திவ்ய தேசங்களை இப் ப்ரபந்தத்தில் இட்டருளினரென் றுணர்க. (௫)

முதலாழ்வார்களின் மாத நக்ஷத்திரங்கள் கூறுதல்.

ஐப்பசியிலோணம் அவிட்டம் சதயமிவை *
ஒப்பிலவாநாள்களுலகத்தீர்! *—எப்புவியும்
பேசுபுகழ்ப் பொய்கையார் பூதத்தார்பேயாழ்வார் *
தேசுடனே தோன்றுசிறப் பால். (௬)

உலகத்தீர்	உலகத்திலுள்ளவர்களே!	ஒப்பு இல் ஆம் நாள்கள்	ஒப்பில்லாதனவான நாட்களெவையென்றால்,
எப்புவியும் பேசு புகழ்	உலகமெல்லாம் பேசுகின்ற புகழையுடைய	ஐப்பசியில் ஓணம் அவிட்டம் சதயம் இவை	ஐப்பசிமாதத்தில் திருவோணம் அவிட்டம் சதயமென்னும் இத்திருநாட்களாம்.
பொய்கையார் பூதத்தார் பேயாழ்வார்	பொய்கை பூதம் பேயாழ்வார் மூவரும்		
தேசுடனே தோன்று சிறப்பால்	தேஜஸ்ஸுடனே அவதரித்த ஏற்றத்தினால்		

*** இவ்வாழ்வார்கள் மூவரும் விபவத்தில் ஒருவரை விட்டு ஒருவர் பிரியாதவராய், கூடித் திரியும் யோகிகளாயிருந்ததனாலும், அர்ச்சையிலும் அப்படியே கூடியே வாழ்வதனாலும் இம்மூவர்க்கும் சேர்த்தே பாசுரமிட்டருளினாராயிற்று. ஐப்பசி, ஐப்பிசி என இரண்டுமுண்டென்பர். ஓணம்—'ச்ரோணா' என்னும் வடசொற்சிதைவு. 'தேசுடனே' என்றவிடத்து அயோநிஜத்வப்ரயுக்தமான தேஜஸ்ஸு விவக்ஷிதம். "சிறப்பால் ஒப்பிலவாம்" என்று அந்வயிக்கும். (௬)

பொய்கையார்முதலான மூவர்க்கு முதலாழ்வார்களென்கிற திருநாமம் நிகழ்ந்தமைக்குக் காரணங் கூறுதல்.

மற்றுள்ளவாழ்வார்களுக்கு முன்னேவந்துதித்து *
நற்றமிழால் நூல்செய்துநாட்டையுய்த்த *—பெற்றிமையோர்
என்று முதலாழ்வார்களென்னும்பேரிவர்க்கு *
நின்றதுலகத்தே நிகழ்ந்து. (௭)

இவர்க்கு	பொய்கையார் பூதத்தார் பேயார் என்கிற இம்மூவர்க்கும்	மற்றுள்ள ஆழ்வார்களுக்கு முன்னே வந்து உதித்து	(திருமழிசைப்பிரான் முதலான) மற்ற ஆழ்வார்களுக்கு முன்னம் வந்து தோன்றி
முதலாழ்வார்கள் என்னும் பேர்	முதலாழ்வார்களென்கிற திருநாமம்	நல் தமிழால்	விலக்ஷணமான தமிழினால்
உலகத்தே நிகழ்ந்து நின்றது	உலகத்தில் ப்ரஸித்தமானது (எதனாலேயென்னில்) (இவ்வாழ்வார்கள் மூவரும்)	நூல் செய்து	திருவந்தாதிகளென்கிற திவ்யப்ரபந்தங்களையருளிச்செய்து
		நாட்டை உய்த்த	இவ்வுலகை உஜ்ஜீவிப்பித்த
		பெற்றிமையோர் என்று	பெரியார் என்கிற காரணத்தினால்.

*** பொய்கையார் முதலான மூவர்க்கும் முதலாழ்வார்களென்று ப்ரஸித்தமாகத் திருநாமம் வழங்கிவருகின்றது. இத்திருநாமத்திற்கு இன்னது காரணமென்று நிரூபிக்கிறது இப்பாசுரம். மற்றுள்ள ஆழ்வார்களுக்கு முன்னே வந்துதித்தபடியினால் முதல்வராயினர்; நற்றமிழால் நூல் செய்ததனால் ஆழ்வார்களாயினர் என்றதாயிற்று. பெற்றிமை—பெருமை. என்று—என்ற காரணத்தினால் என்றபடி. "பெற்றிமையோரென்றும்" என்கிற பாடம் மறுக்கவும் மறக்கவுந்தக்கது. (௭)

திருமங்கையாழ்வாருடைய அவதார நாள் கூறுதல்.

பேதைநெஞ்சே! இன்றைப்பெருமை யறிந்திலையோ! *
ஏதுபெருமை யின்றைக்கென்றென்னில்! *—ஓதுகின்றேன்
வாய்த்தபுகழ்மங்கையர்கோன் மாநிலத்தில் வந்துதித்த *
கார்த்திகையில் கார்த்திகைநாள்காண். (௮)

பேதை நெஞ்சே	அறிவில்லாத மனமே!	நுவலுகின்றேன்	சொல்லுகின்றேன்;
இன்றைப் பெருமை அறிந்திலையோ	இன்றைக்குள்ள பெருமையை நீ அறிந்து கொள்ளவில்லையோ?	வாய்த்த புகழ்	பொருந்திய புகழையுடையரான
இன்றைக்கு என்று	இன்றைக்கு அஸாதாரணமாக	மங்கையர் கோன்	திருமங்கையாழ்வார்
		மாநிலத்தில்	விசாலமான இவ்வுலகில்
		வந்து உதித்த	வந்து தோன்றப்பெற்ற
ஏது பெருமை என்னில்	என்ன பெருமை யுண்டு என்கிறாயோ? (கேள்)	கார்த்திகையில் கார்த்திகை நாள் காண்	கார்த்திகை மாதத்து க்ருத்திகா நக்ஷத்ர மன்றோ வின்று.

* * * அந்தந்த ஆழ்வார்களின் திருநக்ஷத்திர தினங்களில் கோயில்களிலும் க்ருஹங்களிலும் கொண்டாட்டென்று ஸேவிப்பதற்கு உதவ வேணுமென்று சிஷ்யர்களின் வேண்டுகோளினால் இப்பிரபந்தம் அருளிச் செய்ததனால் அதற்குத் தகுதியாகவே இந்த பாட்டுக்களில் பெரும்பாலும் 'இன்று' என்று அமைக்கப்பட்டது. அந்த அவதார தினத்தை நோக்கிய நிர்த்தேசம் இது. இரண்டாமடியில், "இன்றைக்கேன்னென்னில்" என்று சில பிரதிகளிற் பாடம் கண்டாலும் அதில் அர்த்தம் பொருந்தாது. ஏது என்பதும் என் என்பதும் பர்யாயமாதலால் புநருக்தமாகும்; ஆகவே 'இன்றைக்கென்றென்னில்' என்பதே பாடம். "அதற்கென்று என்ன ஏற்றம்" என்று உலக வழக்குள்ளதாதல் அறிக. (௮)

(இதுவுமது.)

மாறன்பணித்த தமிழ்மறைக்கு மங்கையர்கோன் *
ஆறங்கம்கூற அவதரித்த *—வீறுடைய
கார்த்திகையில்கார்த்திகைநாள் இன்றென்று காதலிப்பார் *
வாய்த்தமலர்த்தாள்கள் நெஞ்சே! வாழ்த்து. (௯

நெஞ்சே	ஓ மனமே!		
மாறன் பணித்த	நம்மாழ்வாரருளிச்செய்த	வீறு உடைய	பெருமை வாய்ந்த
தமிழ் மறைக்கு	த்ராவிடவேதமான 'திருவிருத்தம்' முதலிய நான்கு பிரபந்தங்களுக்கும்	கார்த்திகையில் கார்த்திகை நாள் இன்று என்று	கார்த்திகை மாதத்து க்ருத்திகை யன்றோ இன்று - என்று கொண்டு
ஆறு அங்கம் கூற	ஆறு அங்கங்களாக ஆறு பிரபந்தங்களை யருளிச் செய்யும் பொருட்டு	காதலிப்பார்	குதூஹலிப்பவர்களினுடைய
மங்கையர் கோன் அவதரித்த	திருமங்கையாழ்வார் அவதரிக்கப்பெற்ற	வாய்த்த மலர் தாள்கள்	(நமக்கு) ப்ராப்தமான பாதாரவிந்தங்களை
		வாழ்த்து	தோத்திரஞ்செய்வாயாக.

* * * ஆசார்யஹ்ருதயத்தில் "வேத சதுஷ்டயாங்கோபாங்கங்கள் பதினாலும் போலே இந்நாலுக்கும் இருந்தமிழ் நூற்புலவர் பனுவலாறும் மற்றை யெண்மர் நன்மாலைகளும்" என்றருளினது. வடமொழி வேதத்திற்கு அங்கங்களும் உபாங்கங்களும் இருப்பதுபோலே தமிழ் வேதத்திற்கும் அவை யுண்டு; ருக் யஜுஸ் ஸாமம் அதர்வணம் என்கிற நான்கு வேதங்களுக்கும் சிக்ஷா வியாகரணம் நிருக்தம் சந்தஸ் கல்பம் ஜ்யோதிஷம் என்கிற ஆறு அங்கங்களும், மீமாம்ஸா ந்யாய புராண தர்மசாஸ்த்ரங்கள் முதலிய உபாங்கங்கள் எட்டும் ஆகப் பதினாலும் போலே, திருவிருத்தம் திருவாசிரியம் பெரிய திருவந்தாதி திருவாய்மொழியாகிற இந்தத் தமிழ்மறை நான்கிற்கும் திருமங்கையாழ்வாருடைய திவ்யப் பிரபந்தங்களாறும் மற்றை யாழ்வார்கள் எண்மருடைய விலக்ஷண ப்ரபந்தங்களும் அங்கோபாங்கங்களாமென்பது தாத்பரியம்.

திருமங்கையாழ்வாருடைய பெரிய திருமொழி, திருக்குறுந்தாண்டகம், திருவெழுகூற்றிருக்கை, சிறிய திருமடல், பெரிய திருமடல், திருநெடுந்தாண்டகம் ஆகிய ஆறு பிரபந்தங்களும் ஆறு அங்கமாகச் சொல்லப்பட்டன. நம்மாழ்வாருடைய திருவுள்ளத்தைப் பின்பற்றியே இவர் அருளிச்செய்திருப்பது கொண்டு இங்ஙனே கூறலாயிற்றென்க. (கூ)

திருப்பாணாழ்வார் திருநாள் கூறுதல்.

காரத்திகையுரோகிணிநாள் காண்மினின்றுகாசினியீர்! *
வாய்த்தபுகழ்ப்பாணர்வந்துதிப்பால் *—ஆத்தியர்கள்
அன்புடனேதான் அமலனாதிபிரான்கற்றதற்பின் *
நன்குடனேகொண்டாடும்நாள். (கய)

காசினியீர்	உலகத்தவர்களே!	ஆத்தியர்கள்	ஆஸ்திகர்கள்
இன்று	இந்நாள்	அன்புடனே தான்	பக்தியோடு
கார்த்திகை உரோகிணி நாள் காண்மின்	கார்த்திகைமாதத்து ரோஹிணி நக்ஷத்திரமாகும்;	அமலனாதிபிரான் கற்றதன் பின்	அமலனாதிபிரானென்கிற பிரபந்தம் (இவராருளால்) கற்கப்பெற்றோமென்று மகிழ்வது பற்றியும்
வாய்த்த புகழ்	பொருந்திய புகழையுடையரான	நன்குடனே	நலமாக
பாணர்	திருப்பாணாழ்வார்		
வந்து உதிப்பால்	வந்தோன்றினபடியால்	கொண்டாடும் நாள்	கொண்டாடப் பெறும் நாளாகுமிது.

* * * தமிழில் ரகரமுதலான சொல் வாராதாதலால் "கார்த்திகையில் ரோஹிணி நாள்" என்பது சுத்த பாடமன்று. "கார்த்திகையில் உரோகிணி நாள்" என்னில் வெண்டளை பிறழுமாதலால் அதுவும் பாடமன்று; "கார்த்திகையுரோகிணிநாள்" என்பதுவே சுத்த பாடம். "புதியன புகுதலும் வழுவல" என்ற நன்னூற் சூத்திரத்தைக் கொண்டு ரகர முதலதான சொற் பிரயோகமும் சிறுபான்மை வழுவற்ற தென்பாருமுளர். அறியவேண்டுமர்த்தங்களை யெல்லாம் அழகாக அமைந்துப் பத்தே பாசுரமாகச் சுருக்கவருளிச் செய்தவர் இவ்வாழ்வாரே யாதலால் "அமலனாதிபிரான் கற்றதற்பின்" என்று சிறப்பித்தெடுத்துக் கூறினரென்க.
நன்கு—நன்மை. (கய)

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் திருநாள் கூறுதல்.

மன்னியசீர்மார்கழியில் கேட்டையின்றுமாநிலத்தீர்! *
என்னிதனுக்கேற்றமெனிலுரைக்கேன் *—துன்னுபுகழ்
மாமறையோன் தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார்பிறப்பால் *
நான்மறையோர் கொண்டாடும்நாள். (கக)

மா நிலத்தீர்	பரந்தவுலகத்திலுள்ளவர்களே!	துன்னு புகழ்	செறிந்த புகழையுடையராய்
இன்று	இன்றைத்தினம்	மா மறையோன்	பரம வைதிகரான
சீர் மன்னிய	சிறப்புப் பொருந்திய	தொண்டரடிப் பொடி ஆழ்வார்	தொண்டரடிப் பொடியாழ்வாருடைய
மார்கழியில் கேட்டை	மார்கழிமாதத்துக் கேட்டையாகும்;	பிறப்பால்	அவதாரம் காரணமாக
இதனுக்கு ஏற்றம் என் எனில்	இந்நாளுக்கு என்ன ஏற்றமென்றால்	நான் மறையோர்	வைதிகோத்தமர்கள்
உரைக்கேன்	சொல்லுகின்றேன்; (கேண்மின்;)	கொண்டாடும் நாள்	ஆதரிக்கும் திருநாளாகுமிது.

திருமழிசைப்பிரான் திருநாள் கூறுதல்,

தையில்மகமின்று தாரணியீர்! ஏற்றம் * இந்தத்
தையில்மகத்துக்குச் சாற்றுகின்றேன் *—துய்யமதி
பெற்ற மழிசைப்பிரான்பிறந்தநாளென்று *
நற்றவர்கள்கொண்டாடும்நாள். (கஉ)

தாரணியீர்	இவ்வுலகத்தவர்களே!
இன்று	இந்நாள்
தையில் மகம்	தைமாதத்து மகநக்ஷத்திரமாகும்;
இந்த தையில்மகத்துக்கு ஏற்றம் சாற்றுகின்றேன்	இந்தத்தையில் மகத்திற்குண்டான பெருமையைச் சொல்லுகின்றேன்; (கேண்மின்;)
துய்ய மதி பெற்ற	பரிசுத்தமான மதியைப் பெற்ற
மழிசை பிரான்	திருமழிசையாழ்வார்
பிறந்த நாள் என்று	திருவவதரித்த திருநாளென்று
நற்றவர்கள்	மஹாதபஸ்விகள்
கொண்டாடும் நாள்	கொண்டாடப் பெற்ற நாளாயிது.

* * * இவ்வாழ்வார் பேயாழ்வாரை யடிபணிந்து திருந்தினவராதலால் அது தோன்றத் "துய்யமதி பெற்ற" என்றருளிச் செய்தார். மகநக்ஷத்திரத்தைச் சுற்றி ஸப்தர்ஷிகள் வர்த்திப்பதாகச் சோதிடர்கள் கூறுவர்கள்; அதற்கேற்ப "நற்றவர்கள் கொண்டாடும் நாள்" என்றருளிச் செய்தார் போலும். தரணியென்னும் வடசொல் தாரணியென்று நீட்டல் பெற்றது.

குலசேகராழ்வார் திருநாள் கூறுதல்.

மாசிப்புனர்பூசம் காண்மினின்று மண்ணுலகீர் *
தேசித்திவசத்துக்கேதென்னில் —* பேசுகின்றேன்
கொல்லிநகர்க்கோன் குலசேகரன்பிறப்பால் *
நல்லவர்கள்கொண்டாடும்நாள். (கங.)

மண் உலகீர்	பூமண்டலத்திலுள்ளவர்களே!
இன்று	இன்றைத்தினம்
மாசிபுனர்பூசம்காண்மின்	மாசி மாதத்துப் புனர்வஸு நக்ஷத்திரமன்றோ;
இத் திவசத்துக்கு தேசு ஏது என்னில்	இந்நாளுக்கு என்ன மதிப்பு என்றால்
பேசுகின்றேன்	சொல்லுகிறேன், (கேண்மின்.)
கொல்லி நகர் கோன்	கொல்லியென்னும்நகர்க்குத் தலைவரான
குலசேகரன் பிறப்பால்	குலசேகராழ்வாருடைய திருவவதாரம்காரணமாக
நல்லவர்கள்	ஸத்துக்கள்
கொண்டாடும் நாள்	கொண்டாடும் நாளாயிது,

* * * தேசு—தேஜஸ் என்னும் வடசொல்விகாரம். திவசம்—திவஸமென்னும் வடசொல் விகாரம்.

நம்மாழ்வார் திருவவதார நாள்கூறுதல்.

ஏரார்வைகாசி விசாகத்தினேற்றத்தை *
பாரோரறியப் பகர்கின்றேன் *—சீராரும்
வேதம்தமிழ்செய்த மெய்யனெழில்குருகை *
நாதனவதரித்தநாள். (கச)

ஏர் ஆர்	சீர்மை மிகுந்த
வைகாசி விசாகத்தின்	வைகாசி மாதத்து விசாக நக்ஷத்திரத்தினுடைய
ஏற்றத்தை	சிறப்பை
பாரோர்	உலகத்தவர்கள்
அறிய	தெரிந்து கொள்ளுமாறு
பகர்கின்றேன்	சொல்லுகிறேன்;
சீர் ஆரும் வேதம்	சீர்மை மிகுந்த வடமொழி வேதத்தை
தமிழ் செய்த	த்ராவிடமாகச் செய்தருளின
மெய்யன்	யதார்த்தவாதியாய்
எழில் குருகை நாதன்	அழகிய திருநகரிக்குத் தலைவரான நம்மாழ்வார்
அவதரித்த நாள்	தோன்றிய திருநாளன்றோ இது.

நம்மாழ்வாரும் அவர் திருநாளும் அவர் திருவாக்கும் ஒப்பற்றவை யெனல்.

உண்டோவைகாசி விசாகத்துக் கொப்பொருநாள்? *
உண்டோ சடகோபர்க் கொப்பொருவர்? *—உண்டோ
திருவாய்மொழிக்கொப்பு? தென்குருகைக்குண்டோ *
ஒருபார்தனிலொக்குமூர்? (கரு)

வைகாசி விசாகத்துக்கு ஒப்பு ஒரு நாள் உண்டோ	வைகாசி விசாகத்தோடொத்ததொரு திருநாள் உண்டோ? (இல்லை;)
சடகோபர்க்கு ஒப்பு ஒருவர் உண்டோ	நம்மாழ்வாரை யொத்த ஓராழ்வாருண்டோ? (இலர்)
திருவாய்மொழிக்கு ஒப்பு உண்டோ	திருவாய்மொழியோடொத்ததொரு திவ்யப் பிரபந்த முண்டோ? (இல்லை;)
பார் தனில்	இப்பூமண்டலத்தின்கண்ணே
தென் குருகைக்கு ஒக்கும் ஒரு ஊர் உண்டோ	திருநகரியோடொத்ததொரு திவ்ய தேசமுண்டோ? (இல்லை.)

பெரியாழ்வார் திருநாள் கூறுதல்.

இன்றைப்பெருமையறிந்திலையோ ஏழைநெஞ்சே! *
இன்றைக்கென்னேற்றமெனிலுரைக்கேன் *—நன்றிபுனை
பல்லாண்டுபாடிய நம்பட்டர்பிரான் வந்துதித்த *
நல்லானியில் சோதிநாள். (கசு)

ஏழை நெஞ்சே	அறிவிலியான மனமே!
இன்றை பெருமை அறிந்திலையோ	இன்றைநாளுக்குண்டான பெருமையை அறிய மாட்டாயோ?
இன்றைக்கு ஏற்றம் என் எனில்	இந்நாளுக்கு என்ன பெருமையென்னில்,
உரைக்கேன்	சொல்லுகிறேன் கேள்;
நன்றி புனை	நன்மையமைந்த
பல்லாண்டு பாடிய	திருப்பல்லாண்டை யருளிச் செய்த
நம் பட்டர்பிரான் வந்து உதித்த	நம் பெரியாழ்வார் வந்து தோன்றிய
ஆனியில் சோதி நல் நாள்	ஆனிமாதத்து ஸ்வாதி யென்கிற நல்ல நாள் காண்.

(இதுவுமது.)

மாநிலத்தின்முன் நம்பெரியாழ்வார்வந்துதித்த *
ஆனிதன்னில்சோதியென்றாலாதரிக்கும் *—ஞானியர்க்கு
ஒப்போரில்லை யிவ்வுலகுதனி லென்றுநெஞ்சே! *
எப்போதும் சிந்தித்திரு. (கஎ)

நெஞ்சே	ஓ மனமே!
முன்	முற்காலத்தில்
நம் பெரியாழ்வார்	நமக்குத் தலைவரான பெரியாழ்வார்
மா நிலத்தில் வந்து உதித்த	இவ்வுலகில்வந்து தோன்றப்பெற்ற
ஆனி தன்னில் சோதி என்றால்	ஆனிமாதத்து ஸ்வாதி நக்ஷத்ரமென்றபோதே
ஆதரிக்கும்	கொண்டாடுகின்ற
ஞானியர்க்கு	ஞானிகளான பெரியார்களுக்கு
ஒப்போர் இல் உலகு தனில் இல்லை என்று	ஸமமானவர்கள் இவ்வுலகில் யாருமிலரென்று
எப்போதும் சிந்தித்து இரு	ஸதாகாலமும் அநுஸந்திப்பாயாக.

பெரியாழ்வாரென்ற திருநாமத்திற்குக் காரணம் கூறுதல்.

மங்களாசாசனத்தில் மற்றுள்ளவாழ்வார்கள் *
தங்களார்வத்தளவுதானன்றி—* பொங்கும்
பரிவாலே வில்லிபுத்தூர்ப் பட்டர்பிரான்பெற்றான் *
பெரியாழ்வாரென்னும் பெயர். (கஅ)

வில்லிபுத்தூர் பட்டர்பிரான்	ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலவதரித்த விட்டுசித்தர்	மற்றுள்ள ஆழ்வார்கள் தங்கள்	மற்ற ஆழ்வார்களுடைய
பெரியாழ்வார் என்னும் பெயர்	பெரியாழ்வாரென்கிற திருநாமத்தை	ஆர்வத்து அளவு தான் அன்றி	அபிநிவேசத்திற்காட்டிலும் அதிகமாக
பெற்றான்	(விருதாகப்) பெற்றார்; (இது எதனாலேயென்னில்)	பொங்கும் பரிவாலே	விஞ்சியெழுந்த பரிவு காரணமாக.
மங்கள ஆசாசனத்தில்	எம்பெருமானுக்குக் காப்பிடும் விஷயத்தில்		

* * * பட்டர்பிரானுக்குப் பெரியாழ்வாரென்கிற விருது எதனால் விளைந்தது? இவர் மற்ற ஆழ்வார்களிற் காட்டில் வயதில் மூத்தவருமல்லர்; பொய்கையார் முதலாகக் குலசேகரரீறாகவுள்ள ஆழ்வார்கள் இவரைவிட மூத்தவர்கள். பெரிய பிரபந்தங்கள் இட்டருளினவரென்று சொல்லலாமோவென்னில், நம்மாழ்வாரைவிட இவர் அதிகப்பிரபந்தங்களிட்டவரல்லர்; ஆகவே எதனாலிவரைப் பெரியாழ்வாரென்கிறது? என்னில்; எம்பெருமானுக்கு என் வருகிறதோவென்று வயிறு பிடித்து மங்களாசாஸநம் செய்வதில் இவருடைய காதல் பெரிதானது பற்றியே இவரைப் பெரியாழ்வாரென்றனர் என்றதாயிற்று. மற்ற ஆழ்வார்களுக்கு மங்களாசாஸநருசியே இல்லையென்று சொல்லவொண்ணாது; எல்லார்க்கும் அது உண்டு; ஆனாலும் அது இவர்க்குக் கனத்திருந்தது என்னுமிடம் முன்னடிகளில் விளங்கக் காண்க. (கஅ)

திருப்பல்லாண்டின் முதன்மைக்குக் காரணம்கூறுதல்

கோதிலவாமாழ்வார்கள் கூறுகலைக்கெல்லாம்
ஆதி திருப்பல்லாண்டானதுவும்—* வேதத்துக்
கோமென்னுமதுபோல் உள்ளதுக்கெல்லாம்சுருக்காய் *
தான்மங்கலமாதலால். (ககூ)

கோது இல் ஆம்	குற்றமற்றவையான	வேதத்துக்கு ஓம் என்னும் அதுபோல்	ஸகல வேதங்களுக்கும் ப்ரணவம்போலே
ஆழ்வார்கள் கூறுகலைக்கு எல்லாம்	ஆழ்வார்களருளிய திவ்யப்பிரபந்தங்களுக்கெல்லாம்	உள்ளதுக்கு எல்லாம் சுருக்கு ஆய்	உள்ள அர்த்தங்களுக்கெல்லாம் ஸங்க்ரஹமாய்க் கொண்டு
திருப்பல்லாண்டு ஆதி ஆனதுவும்	திருப்பல்லாண்டே முதற்பிரபந்தமாகப் பெற்றதும் (எதனாலேயென்னில்)	மங்கலம் ஆதலால் தான்	மங்கள ரூபமாயிருப்பது பற்றியே.

* * * கோதில ஆம் = அஸாரமென்று கழிக்கத் தக்க அம்சங்களொன்றுமின்றிக்கே முழுதும் ஸாரமேயான என்றபடி. வேதங்களுக்கு ப்ரணவம் முதன்மையானது போல, திவ்யப்பிரபந்தங்களுக்கெல்லாம் திருப்பல்லாண்டு முதன்மையாயிற்று. ப்ரணவமானது ஸகல வேதார்த்த ஸாரஸங்க்ரஹமாயும் மங்கலச் சொல்லாகவுமிருக்கும்; அதுபோலவே திருப்பல்லாண்டும் ஸகல திவ்யப்ரபந்த ஸாரார்த்த ஸங்க்ரஹமாகவும் மங்களமயமாகவுமிருக்குமென்க

ஸர்வாதிகாரமான இப்பிரபந்தத்தில் ஓமென்று பிரயோகித்ததனால் ப்ரணவம் ஸர்வாதிகாரமென்று ஆசிரியரது திருவுள்ளமாக உணரத்தகும். (கக)

திருப்பல்லாண்டுக்கும் பெரியாழ்வார்க்கும் ஒப்பில்லாமை கூறுதல்.

உண்டோதிருப்பல்லாண்டுக்கு ஒப்பதோர்கலைதான் *
உண்டோபெரியாழ்வார்க்கொப்பொருவர்— * தண்டமிழ்நூல்
செய்தருளுமாழ்வார்கள்தம்மில் அவர்செய்கலையில் *
பைதல்நெஞ்சே நீயுணர்ந்துபார். (உ0)

தண் தமிழ் நூல் செய்தருளும் ஆழ்வார்கள் தம்மில்	திவ்யப் பிரபந்தங்களருளிச் செய்த ஆழ்வார்களுக்குள்ளே	திருப்பல்லாண்டுக்கு ஒப்பது ஓர் கலை தான் உண்டோ	திருப்பல்லாண்டோடொத்ததொரு பிரபந்தமாவதுண்டோ? (இல்லை.)
பெரியாழ்வார்க்கு ஒப்பு ஒருவர் உண்டோ	பெரியாழ்வாரோடொத்த வொருவருளரோ? (இல்லை);	பைதல் நெஞ்சே	பேதை மனமே!
அவர் செய் கலையில்	அவ்வாழ்வாரருளிச் செய்த நூல்களுள்	நீ உணர்ந்து பார்	இதை நீ விமர்சித்து அறிவாயாக.

* * * இப்பாட்டின் மூன்றாமடியில் "அவர் செய் கலையை" என்று பலரும் ஓதிவரும் பாடம் மறுக்கவும் மறக்கவும் தக்கது. அது அசங்கதம். (உ0)

ஆண்டாள் மதுரகவிகள் உடையவர் இம்மூவருடைய அவதார நாட்களை இனிக் கூறுவேனெனல்.

ஆழ்வார்திருமகளாராண்டாள் * மதுரகவி
யாழ்வாரெதிராசராமிவர்கள்— * வாழ்வாக
வந்துதித்தமாதங்கள் நாள்கள்தம்மின்வாசியையும் *
இந்தவுலகோர்க்குரைப்போம்யாம். (உக)

ஆழ்வார் திருமகளார் ஆண்டாள்	(கீழ்ச் சொன்ன) ஆழ்வாருடைய பெண்பிள்ளையான ஆண்டாளென்ன	வந்து உதித்த	இங்கு வந்து தோன்றப் பெற்ற
மதுரகவியாழ்வார்	மதுரகவி யாழ்வாரென்ன	மாதங்கள் நாள்கள் தம்மின் வாசியையும்	மாஸ நக்ஷத்ரங்களின் வைலக்ஷண்யத்தையும்
எதிராசர் ஆம் இவர்கள்	எம்பெருமானாரென்ன ஆகிய இம்மூவரும்	இந்த உலகோர்க்கு	இவ்வுலகத்தவர்களுக்கு
வாழ்வு ஆக	லோகோஜ்ஜீவனார்த்தமாக	யாம் உரைப்போம்	இனி யாம் எடுத்துரைப் போம்.

* * * பொய்கையார் முதலானவர்கள் எம்பெருமானது திருக்குணக்கடலில் ஆழ்ந்ததனால் ஆழ்வார்களென்று பெயர்பெற்றதுபோல, மதுரகவிகள் நம்மாழ்வாருடைய குணக்கடலில் ஆழ்ந்ததனால் இவரும் ஆழ்வாரெனப் பெற்றாரென்க. ஆண்டாளும் மதுரகவிகளும் திவ்யப் பிரபந்தங்களருளிச் செய்தமைபற்றி இவர்களுக்கும் திருநாள்பாட்டு இட்டருளவேண்டியதாயிற்று. எம்பெருமானார் "தமிழ் மறையாயிரமும் மொய்ம்பால் வளர்த்த இதத்தாய் இராமாநுசன்" என்றபடி அருளிச் செயல்களை வளர்த்த, தாயாதலாலும் அவர் விஷயமான நூற்றந்தாதிப்பிரபந்தம் அவதரித்திருத்தலாலும் அவர்க்கும் திருநாள்பாட்டு இட்டருளவேண்டியதாயிற்று. திருவரங்கத்தமுதனார் பிரபந்தம் பணித்தவராயிருந்தாலும் அவர்க்கு அர்ச்சைத்திருக்கோலம் அமைந்திலதாதலால் நாள்பாட்டு சேவிக்கப்ரஸக்தியில்லையென்று விடப்பட்டது. ஆழ்வார்திருமகளார்—ஆழ்வார்களெல்லார்க்கும் திருமகளான என்னவுமாம். (உக)

ஆண்டாளுடைய திருநாள் கூறுதல்.

இன்றோ திருவாடிப்பூரம் * எமக்காக
வன்றோ இங்காண்டாளவதரித்தாள்— * குன்றாத
வாழ்வான வைகுந்தவான்போகந்தன்னையிகழ்ந்து *
ஆழ்வார்திருமகளாராய். (௨௨)

இன்றோ திரு ஆடி பூரம்	திருவாடிப்பூர மென்னும் திருநாள் இன்றைக் கன்றோ;	இன்று	இவ்விருள் தருமாஞாலத்திலே
ஆண்டாள்	சூடிக் கொடுத்த நாச்சியார்	ஆழ்வார் திருமகளார் ஆய்	பெரியாழ்வாரது புதல்வியாய்
குன்றாத வாழ்வு ஆன	நித்ய ஸ்ரீயான	எமக்காக அன்றோ அவதரித்தாள்	நம் போல்வாருடைய உஜ்ஜீவனத்திற்காக வன்றோ திருவவதாரம் செய்தாள்.
வைகுந்தம் வான் போகம் தன்னை இகழ்ந்து	ஸ்ரீவைகுண்டத்திலுள்ள திவ்ய போகத்தையும் விட்டு		

* * * எம்பெருமான் இவ்வுலகத்தில் திருவவதரித்து கீதோபநிஷத்தைத் தன் முகத்தாலே வெளியிட்டருளி உபகரித்தான்; அது வடமொழியாயும் கஹநமாயுமிருப்பதனால் அனைவர்க்கும் ஒருங்கே பயன்படவில்லை; இக்குறை தீரப் பெரியபிராட்டியார் தாம் வந்து திருவவதரித்து "வேதமனைத்துக்கும் வித்தாகும் கோதை தமிழ்" என்று புகழத்தக்கதான திவ்யப் பிரபந்தத்தை எளிய தமிழ்நடையில் உபகரித்து அஸ்மதாதிகளை உஜ்ஜீவித்தாள் என்பது இங்கு உணரத்தக்கது. (௨௨)

ஆண்டாளுக்கும் அவளுடைய நன்னாளுக்கும் ஒப்பில்லையெனல்.

பெரியாழ்வார்பெண்பிள்ளையாய் ஆண்டாள்பிறந்த *
திருவாடிப்பூரத்தின் சீர்மை— * ஒருநாளைக்
குண்டோ மனமேயுணர்ந்துபார் * ஆண்டாளுக்
குண்டாகி லொப்பிதற்குமுண்டு. (௨௩)

ஆண்டாள்	சூடிக்கொடுத்தநாச்சியார்	மனமே உணர்ந்து பார்	நெஞ்சே! இதை ஆராய்ந்து காண்;
பெரியாழ்வார் பெண் பிள்ளை ஆய்	பெரியாழ்வார் திருமகளாக	ஆண்டாளுக்கு ஒப்பு உண்டாகில் இதற்கும் ஒப்பு உண்டு	ஆண்டாளோடொத்த வ்யக்தியுண்டாகில் இந்நாளோடொத்த நாளும் வேறொன்று இருக்கும்.
பிறந்த	அவதரிக்கப் பெற்ற		
திரு ஆடி பூரத்தின் சீர்மை	திருவாடிப்பூர நன்னாளின் பெருமை		
ஒரு நாளைக்கு உண்டோ	மற்றொரு நாளைக்கு உண்டோ?		

* * * முதலடியில் "பெண்பிள்ளை" என்கிற சொல் 'பெண் பிள' எனத் தொக்கி நிற்பதாகக் கொள்ளவேணும்; இல்லையேல் வெண்டளை பிறழும். (௨௩)

ஆண்டாள்பெருமைகூறுதல்.

அஞ்சுகுடிக்கொருசந்ததியாய் * ஆழ்வார்கள்
தஞ்செயலை விஞ்சிநிற்குந்தன்மையளாய்— * பிஞ்சாய்ப்
பழுத்தாளையாண்டாளைப் பத்தியுடனாளும் *
வழுத்தாய்மனமேமகிழ்ந்து. (௨௪)

அஞ்சு குடிக்கு	(1) ஐந்து குடும்பங்களுக்கு, (2) எம்பெருமானுக்கு என்ன தீங்கு வருகிறதோ வென்று அஞ்சுகின்ற (ஆழ்வார்கள் பதின்மரின்) குடிக்கு	ஆழ்வார்கள் தம் செயலை விஞ்சி நிற்கும் தன்மையள் ஆய்	ஆழ்வார்களின் படியை அதிசயித்திருக்கு மியல்வினளாய்
ஒரு சந்ததி ஆய்	ஒரு புதல்வியாய்த் தோன்றி	பிஞ்சு ஆய் பழுத்தாளை	இளம் பிராயத்திலேயே அன்பு முதிரப்பெற்ற
		ஆண்டாளை	குடிக்கொடுத்த நாச்சியாரை
		மனமே	நெஞ்சே!
		மகிழ்ந்து	உகந்து
		பத்தி உடன்	பக்தியோடு
		நாளும் வழுத்தாய்	எப்போதும் துதிப்பாயாக.

* * * :—இப்பாட்டில் முதலடி சிலேடையாக அமைந்தது. "அஞ்சு குடிக்கு" என்றது ஐந்து குடும்பங்களுக்கு என்றும், அஞ்சுகின்ற குடும்பத்திற்கு என்றும் பொருள்படும். ஐந்து குடும்பங்கள் எவையென்னில்; ஆண்டாளுக்கு முன்னே அவதரித்த ஏழு ஆழ்வார்களின் குடி ஐந்தாகும்; எங்ஙனே யென்னில்; முதலாழ்வார்கள் மூவரும் சேர்ந்து ஒரு குடி [அயோநிஜ குடும்பம்] என்க; இரண்டாவது திருமழிசையாழ்வாரது குடி; மூன்றாவது நம்மாழ்வாரது குடி; நான்காவது குலசேகராழ்வாரது குடி; ஐந்தாவது பெரியாழ்வாரது குடி. ஆக அஞ்சு குடிக்குமாக ஆண்டாளொருத்தியே ஸந்தானமாகத் தோன்றினளென்க.

ஆண்டாளுக்குப் பிறகு அவதரித்தருளின தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் திருப்பாணாழ்வார் கலியன் ஆகிய மூவர்க்குங்கூட இவளே சந்ததி என்கிற பொருளும் விளங்கக் குறையில்லை; எங்ஙனே யென்னில், அஞ்சு குடி யென்பதற்கு அஞ்சுகின்ற குடி யென்றும்பொருள் படுதலால் ஆழ்வார்கள் பதின்மரையும் இச் சொல்லால் ஸங்க்ரஹிக்கக் குறையில்லை. எம்பெருமானுக்கு என்ன அபாயம் நேருமோ! என்று அஞ்சுகை பதின்மர்க்கும் உளதாதலால் அப்பதின்மரையும் அஞ்சுகுடியென்னத் தட்டில்லை; ஆகவே ஆழ்வார்கள் பதின்மர்க்கும் ஆண்டாளொருத்தியே புதல்வியாகத் தோன்றியவள் என்கிற பரமார்த்தமும் தெரிவிக்கப்பட்டதாயிற்று. * ப்ரஜயா பித்ருப்ய: * என்று வேதத்தில் ஓதப்பட்டதொரு கடனும் ஆழ்வார்கட்கு ஆண்டாளால் தீர்ந்ததென்கை.

ஆழ்வார்கள் இயற்கையிலே ஆண்களாய்ப் பிறந்து பெண்மையை ஏறிட்டுக்கொண்டு பேசினார்கள்; ஆண்டாள் அப்படியல்லாமல் இயற்கையிலேயே பெண்ணாய்ப் பிறந்து புருஷோத்தமனை யநுபவிக்கும் திறத்தில் சிறந்த உரிமையுடையளானதுபற்றி "ஆழ்வார்கள் தஞ் செயலை விஞ்சி நிற்குந் தன்மையளாய்" என்றருளிச்செயலாயிற்று. இவள் பருவம் நிரம்பு வதற்கு முன்னமே * வானிடை வாழுமவ்வானவர்க்கு * என்பது முதலான பாசுரங்களில் தானே பணித்தபடி பகவத்விஷயத்தில் அன்பு அதிகரிக்கப் பெற்றவளாதலால் "பிஞ்சாய்ப் பழுத்தாள்" எனப்பட்டாள். "அவரப்பிராயந் தொடங்கி" என்றதும் காண்க. வழுத்துதல்—துதித்தல். (உச)

மதுரகவியாழ்வாரின் திருநாள் கூறுதல்.

ஏரார்மதுரகவி யிவ்வுலகில்வந்துதித்த
சீராருஞ்சித்திரையில் சித்திரைநாள் —பாருலகில்
மற்றுள்ளவாழ்வார்கள் வந்துதித்தநாள்களினும்
உற்றதெமக்கென்றுநெஞ்சேயோர். (உரு)

ஏர் ஆர் மதுரகவி	சிறப்புப் பொருந்திய மதுரகவிகள்
இ உலகில் வந்து உதித்த	இவ்வுலகத்தில் வந்து தோன்றப்பெற்ற
சீர் ஆரும் சித்திரையில் சித்திரை நாள்	சிறப்புடைய சித்திரை மாதத்துச் சித்திரை நக்ஷத்திரமானது (எப்படிப்பட்டதென்றால்)
பார் உலகில்	பூலோகத்தில்
மற்றுள்ள ஆழ்வார்கள்	பொய்கையார் முதலான மற்ற ஆழ்வார்கள்
வந்து உதித்த நாள்களிலும்	வந்து தோன்றிய நாள்களிற் காட்டிலும்
எமக்கு உற்றது	நமக்கு மிகவும் உபாதேயமானது
என்று நெஞ்சே ஓர்	என்று மனமே! பிரதிபத்தி பண்ணுவாயாக.

***:—ஸ்ரீவசனபூஷணத்தில் நான்காம் பிரகரணத்தில் "உண்டபோதொருவார்த்தையும் உண்ணாதபோதொருவார்த்தையும் சொல்லுவார் பத்துப்பேருண்டிறே; அவர்கள் பாசுரங்கொண்டன்று இவ்வர்த்தம் அறுதியிடுவது; அவர்களைச் சிரித்திருப்பாரொருவருண்டிறே; அவர் பாசுரங்கொண்டு இவ்வர்த்தம் அறுதியிடக் கடவோம்" என்று மதுரகவிகளுக்கு ஏற்றம் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் அதை நோக்கி இப்பாசுரம் அவதரித்ததென்க. 'ஆசார்யனே உபாயம்' என்கிற அர்த்தம் இவருடைய திவ்யப்ரபந்தமான கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பினாலேயே அறுதியிடப்படுமாதலால் இவ்வேற்றம் தகும். (உ௫)

மதுரகவிகளின் பிரபந்தம் நாலாயிரத்தினுள் சேர்ந்தமை கூறுதல்.

வாய்த்ததிருமந்திரத்தின் மத்திமமாம்பதம்போல் *
சீர்த்த மதுரகவி செய்கலையை— * ஆர்த்தபுகழ்
ஆரியர்கள் தாங்கள் அருளிச்செயல்நடுவே *
சேர்வித்தார் தாற்பரியம்தேர்ந்து. (உ௬)

வாய்த்த	நமக்கு ஏற்றதான
திருமந்திரத்தில்	அஷ்டாக்ஷரமஹாமந்த்ரத்தில்
மத்திமம் ஆம் பதம் போல்	இடையிலுள்ளதான நம: பதம் போன்றதாக
மதுரகவி செய்	மதுரகவிகள் செய்தருளின
சீர்த்த கலையை	திவ்யப் பிரபந்தத்தை
ஆர்த்த புகழ்	நிறைந்த புகழையுடையரான
ஆரியர்கள் தாங்கள்	பூர்வாசாரியர்கள்
அருளிச் செயல் நடுவே	நாலாயிரத் திவ்யப் பிரபந்தங்களோடே
சேர்வித்தார்	சேர்த்தருளினார்கள்; (எதனாலே யென்னில்)
தாற்பரியம் தேர்ந்து	அர்த்தம் கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பு பிரபந்தத்தின் கருத்தை நோக்கியாம்.

***—ஆழ்வார்களருளிச்செய்த திவ்யப் பிரபந்தங்களெல்லாம் எம்பெருமானுடைய ஸ்வரூபரூப குணவிபூதி சேஷ்டிதங்களைப் பரக்கப் பேசுவன; அப்படிப்பட்ட திவ்யப்பிரபந்தங்களினிடையே ஆழ்வார்ஸ்தோத்திரமான இவரது பிரபந்தம் சேருவதற்கு நியாயமில்லையே யென்று சிலர் சங்கிக்கக் கூடுமாதலால் அன்னவர்கட்குத் தெளிவு பெறுத்துமிப்பாசுரம். ஆழ்வார்களின் திவ்யப்பிரபந்தங்களெல்லாம் பெரும்பாலும் திருமந்திரம் த்வயம் சரமச்லோகம் ஆகிய ரஹஸ்யத்ரயத்தின் பொருள்களையே விவரிப்பனவாகும்; அதில் திருமந்திரத்தில் நடுவேயுள்ளதான நம:பதத்தில் நம் ஆசாரியர்கள் முக்கியமாக பாகவத சேஷத்வத்தை அநுஸந்தித்துப் போருவர்கள். இவ்விஷயம் முமுக்ஷுப்படியிலும் அதன் வியாக்கியானத்திலும் விசதம். அப்படிப்பட்ட பாகவத சேஷத்வத்தையே கனக்கப் பேசுமதான கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பு ஆழ்வாரருளிச்செயல்களிடையே சேர்ந்து நிகழவேண்டுவது அவசியம் என்று நம் ஆசாரியர்கள் திருவுள்ளம் பற்றினார்களென்றதாயிற்று. (உ௬)

எம்பெருமானார் திருநாள் கூறுதல்.

இன்றுலகீர் சித்திரையில் ஏய்ந்ததிருவாதிரைநாள் *
என்றையிலுமின்றிதனுக்கேற்றமென்தான் —* என்றவர்க்குச்
சாற்றுகின்றேன்கேண்மின் எதிராசர்தம்பிறப்பால் *
நாற்றிசையுங்கொண்டாடும்நாள். (உஎ)

உலகீர்	உலகத்தவர்களே!	சாற்றுகின்றேன்	விடை கூறுகின்றேன்;
இன்று	இந்நாள்	கேண்மின்	கேளுங்கள்;
சித்திரையில் ஏய்ந்த	சித்திரை மாதத்தில் பொருத்தம் பெற்ற	எதிராசர் தம்	யதிராஜரான உடையவருடைய
திரு ஆதிரை நாள்	திருவாதிரை நக்ஷத்திரம்;	பிறப்பால்	திருவவதாரத்தினால்
என்றையிலும்	மற்றுமுள்ள தினங்களைக் காட்டிலும்	நால் திசையும்	நாலு திசைகளிலுமுள்ளவர்கள்
இன்று இதனுக்கு	இற்றை நாளுக்கு	கொண்டாடும் நாள்	கொண்டாடுகின்ற நாளாமிது.
ஏற்றம் என் தான் என்றவர்க்கு	சிறப்பு என் கொல்? என்று கேட்பவர்களுக்கு		

(இதுவுமது.)

ஆழ்வார்கள்தாங்கள் அவதரித்தநாட்களினும் *
வாழ்வானநாள்நமக்கு மண்ணுலகீர் —* ஏழ்பாரு
முய்ய வெதிராசருதித்தருளும் * சித்திரையில்
செய்ய திருவாதிரை. (உஅ)

மண் உலகீர்	மண்ணுலகத்தவர்களே!		
ஆழ்வார்கள் தாங்கள்	பொய்கையார் முதலான ஆழ்வார்கள்		
அவதரித்த நாட்களினும்	அவதரிக்கப்பெற்ற நாட்களைவிட	ஏழ் பாரும் உய்ய	உலகமெல்லாம் உஜ்ஜீவிக்கும்படி
நமக்கு வாழ்வு ஆன நாள்	நமக்கு விசேஷித்து உஜ்ஜீவன ஹேதுவான நாள் (எதுவென்றால்)	எதிராசர் உதித்தருளும்	எம்பெருமானார் திருவவதரிக்கப்பெற்ற
		சித்திரையில் செய்ய திரு ஆதிரை	சித்திரைமாதத்தில் சிறப்புடைத்தான திருவாதிரையேயாம்.

* * * ஆழ்வார்கள் திவ்யப்ரபந்தங்களை யருளிச்செய்த மாத்திரமே; அவற்றைப் பலபடிகளாலும் வளர்த்தருளினவர் எம்பெருமானாரே யாதலாலும், இவ்விஷயத்தை அக்காலத்திலேயே "தமிழ்மறைகளாயிரமும் ஈன்ற முதல் தாய் சடகோபன், மொய்ம்பால் வளர்த்த இதத்தாய் இராமாநுசன்" "எங்கள் கதியே இராமாநுச முனியே! சங்கை கெடுத்தாண்ட தவராசா! பொங்குபுகழ் மங்கையர்கோனீந்த மறையாயிரமனைத்தும் தங்குமனம் நீயெனக்குத் தா" என்பவை முதலான தனியன்களால் பூருவர்கள் வெளியிட்டிருந்ததனாலும், பெற்றவர்களைக் காட்டிலும் வளர்த்தவர்களுக்கே பெருமை பொருந்துமாதல்பற்றி இப்பாசுரம் மிகப் பொருத்தமாக அமைந்தது. (உ-அ)

(இதுவுமது.)

எந்தையெதிராசர் இவ்வுலகிலெந்தமக்கா *
வந்துதித்த நாளென்னும் வாசியினால் —* இந்தத்
திருவாதிரைதன்னின் சீர்மைதனைநெஞ்சே *
ஒருவாமலெப்பொழுதுமோர். (உகூ)

அருளிச் செயல்களுக்கு அவதரித்த வியாக்கியானங்களைப்பற்றிக் கூறுவோமெனல்.

ஆழ்வார்களேற்றம் அருளிச்செயலேற்றம் *
தாழ்வாதுமின்றியவைதாம்வளர்த்தோர் —* ஏழ்பாரு
மூய்ய அவர்செய்தவியாக்கியைக ளுள்ளதெல்லாம் *
வையமறியப்பகர்வோம் வாய்ந்து. (௫௪)

ஆழ்வார்கள் ஏற்றம்	ஆழ்வார்களுடைய வைபவமும்	ஏழ் பாரும் உய்ய	உலகங்களெல்லாம் உஜ்ஜீவிக்குமாறு
அருளிச்செயல் ஏற்றம்	அவர்களுடைய திவ்ய ஸூக்திகளின் வைபவமும்	அவர் செய்த	அவ்வாசாரியர்கள் அருளிச் செய்த
தாழ்வு ஆதும் இன்றி அவை	ஒரு குறையுமறுதபடி அவற்றை	வியாக்கியைகள் உள்ளது எல்லாம்	வியாக்கியானங்களெல்லாவற்றையும்
வளர்த்தோர் தாம்	வளர்த்தவர்களான பூருவாசாரியர்களேயும்	வையம் அறிய வாய்ந்து பகர்வோம்.	உலகத்திலுள்ளார் அறியுமாறு பொருத்தமாகக் கூறுவோமாக.

* *—இதில் மூன்றாமடியில் "அவர்கள் செய்த" என்றோதுவது பொருந்தாது; வெண்டளைபிறழும். 'அவர் செய்த' என்பதே சுத்தபாடம். (௫௪)

ஆழ்வார்களையுமருளிச்செயல்களையும் கனக்க மதிக்க வேண்டுமெனல்

ஆழ்வார்களையு மருளிச்செயல்களையும்.*
தாழ்வா நினைப்பவர்கள்தாம் * நரகில்—வீழ்வார்க
ளென்றுநினைத்து நெஞ்சே யெப்பொழுதும்நீயவர்பால்*
சேன்றணுகக் கூசித் திரி. (௫௫)

நெஞ்சே	மனமே!,	நரகில் வீழ்வார்கள் என்று நினைத்து	நரகத்தில் விழுந்து பரிதபிப்பார்களென்று நிச்சயித்து
ஆழ்வார்களேயும்	பொய்கையார் முதலான ஆழ்வார்களேயும்		
அருளிச்செயல்களேயும்	அவர்களது திவ்ய ஸ்ரீஸூக்திகளேயும்	அவர் பால்	அப்படிப்பட்ட பாவிகளிடத்தே
தாழ்வு ஆ நினைப்பவர்கள் தாம்	குறைவாக எண்ணுகின்றவர்கள்	சென்று அணுக	சென்று கிட்ட
		கூசி திரி	கூச்சத்துடனிருப்பாயாக.

* *—கீழ்ப்பாட்டில் பிரதிஜ்ஞை செய்தபடியே திவ்யப்பிரபந்த வியாக்கியானங்களேப் பற்றி யருளிச் செய்யத் தொடங்க வேண்டியது ப்ராப்தமாயிருக்க, அதைவிட்டு இப்பாசுரம் முதலாக நான்கு பாசுரங்கள் வேறு விஷயமாக அருளிச் செய்வதேன்? என்னில்; இவை ப்ராஸங்கிகமாக அருளிச் செய்யப்படுகின்றன. கீழ்ப்பாட்டில், ஆழ்வார்களேற்றமுமருளிச்செயலேற்றமும் குன்றயாதபடி அவற்றை வளர்த்தருளின ஆசாரியர்களேப் பற்றி ப்ரஸ்தாவிக்கையாலே அப்படிப்பட்ட ஆசாரியர்களின் திருவுள்ளம் புண்படுமாறு சில த்ரமிடோபநிஷத்பாஹ்ய குத்ருஷ்டிகள் தோன்றி ஆழ்வார்களேயும் அருளிச் செயல்களேயும் தூஷித்துக் கொண்டிருந்ததனுல் அவர்களுடைய ஸஹவாஸமும் வர்ஜநீயமென்று இப்பாசுரத்திலருளிச் செய்ய ப்ராப்தமாயிற்று.

இதில் இரண்டாமடியில் "தாழ்வாக" என்று பாடம் வழங்கிவந்தாலும் வெண்டளை பிறழ நிற்றலால் அது கொள்ளத் தக்கதன்று. "தாழ்வா" என்றே ஓதுக. (௩௮)

ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் முதலான ஆசாரியர்களே நமக்குக் கதியெனல்.

தெருளுற்றவாழ்வார்கள் சீர்மையறிவாரார் *
அருளிச்செயலையறிவாரார்—* அருள்பெற்ற
நாதமுனிமுதலாம் நந்தேசிகரையல்லால் *
பேதைமனமேயுண்டோபேசு. (௩௯)

பேதை மனமே	அறிவில்லாத மனமே!,	அருள் பெற்ற நாதமுனி முதலாம்	ஆழ்வாருளை லபிக்கப் பெற்ற ஸ்ரீமந் நாதமுனிகள் முதலாக வுள்ள
தெருள் உற்ற ஆழ்வார்கள் சீர்மை அறிவார் ஆர்	யதார்த்த ஞானிகளான ஆழ்வார்களின் பெருமையை அறியுமவர்கள் யார்?	நம் தேசிகரை அல்லால் உண்டோ	நம் ஆசாரியர்களைத் தவிர வேறு யாரேனு முளரோ?
அருளிச் செயல் சீர்மையை அறிவார் ஆர்	திவ்ய ஸூக்திகளின் பெருமையை அறியுமவர்கள் யார்?	பேசு	ஆராய்ந்து சொல்லுவாயாக.

* * * இப்பாட்டில் ஸஹவாஸ போக்ய ரஸ்ஸாதாராகக் கழிக்கப்பட்ட பாவிகள் வைஷ்ணவர்கள் போலக் காணப்படினும் அவர்கள் ஸ்ரீமந் நாதமுனிகள் முதலான நம்பூருவாசாரியர்களின் பரம்பரையில் படிந்தவர்களல்லர், எங்கிருந்தோ வந்து புகுந்தவர்கள் என்று காட்டுதற்காக இப்பாசுர மருளிச் செய்யப்பட்டதென்க.

இதில் மூன்றாமடியில் "முதலான" என வழங்கும் பாடம் வெண்டளைக்கு ஒவ்வாததால் சுத்த பாடமன்று. "நாதமுனி முன்னனை" என்று சிலருடைய பாடமாம். (௩௯)

ஆசார்ய பரம்பரையில் எம்பெருமானார்க்குள்ள ஏற்றங்கூறுதல்.

ஓராண்வழியா யுபதேசித்தார்முன்னோர் *
ஏராரெதிராசரின்னருளால் —* பாருலகில்
ஆசையுடையோர்க்கெல்லாம் ஆரியர்காள் கூறுமென்று *
பேசி வரம்பறுத்தார் பின்.

முன்னோர்	உடையவர்க்கு முன்னேயிருந்த ஆசாரியர்கள்	ஆரியர்காள்	ஆரியர்களே!" (என்று தம் அடியார்களை விளித்து (நீங்கள்)
ஓர் ஆண் வழி ஆய்	ஒவ்வொருவர் வழியாக	பார் உலகில்	இப்பூமண்டலத்தில்
உபதேசித்தார்	அர்த்த விசேஷங்களை உபதேசித்துப் போந்தார்கள்;	ஆசை உடையோர்க்கு எல்லாம்	(அர்த்தங்கள் கேட்க) ஆசையுடையா ரெல்லார்க்கும்
பின்	அவர்களுக்குப் பிறகு	கூறும் என்று பேசி	உபதேசியுங்கள், என்று நியமித்து
ஏர் ஆர் எதிராசர்	சிறப்பு வாய்ந்த எம்பெருமானார்		
இன் அருளால்	(தமது) பரமகிருபையினாலே,	வரம்பு அறுத்தார்	முன்னோர்கள் வைத்துக் கொண்டிருந்தவொரு வரம்பைப் போக்கிவிட்டார்.

* * * இப்பாட்டில் "நாதமுனி முதலாம் நந்தேசிகரை" என்று அருளிச் செய்தவர் எம்பெருமானாரை விசேஷித்து எடுத்துக் கூறவேண்டி இப்பாசுரமும் மேற்பாசுரமும் அருளிச் செய்கிறார். எம்பெருமானாரைப் பற்றி ஆர்த்திப் பிரபந்தத்தில் "மாறனுரை செய்த தமிழ் மறை வளர்த்தோன் வாழியே" என்று இவர் தாமே அருளிச் செய்தவராதலால் அவ்வெம்பெருமானார் தமிழ் மறையை வளர்த்தருளின பிரகாரங்களில் மிக முக்கியமானதொரு பிரகாரத்தை இப்பாசுரத்தில் அருளிச் செய்கிறார். ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் முதலான பூர்வாசாரியர்கள் திவ்யப் பிரபந்த வியாக்கியானங்களை இட்டருள வல்லவர்களாயிருந்தும் ஒருவரும் இட்டருளவில்லை; உபதேசித்து வந்தார்களத்தனை, அப்படி உபதேசித்ததும், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை ஒரு திரளாகக் கூட்டி உபதேசித்ததுமில்லை; ஒரு ஆசிரியர் ஒரு சிஷ்யர்க்கு உபதேசிப்பது என்கிற முறையில் ஓராண்வழியடைவாகவே உபதேசம் நிகழ்ந்து வந்தது. எம்பெருமானார் காலம் வரையில் இங்ஙனே நடந்து வந்ததாயிற்று. இதில் குறைகண்ட எம்பெருமானார் 'இங்ஙனே வரம்பு இருக்கத் தகாது; இதனால் நம் ஸ்ரீ வைஷ்ணவதர்சநம் ஸங்குசிதமாகிறதேயல்லது விரிவு பெறுகின்றதில்லை; இந்த வரம்பை அறுத்தே யாகவேணும்' என்று திருவுள்ளம் பற்றி, பாருலகில் ஆசையுடையோர்க்கெல்லாம் ஆரியர்காள்! கூறுமென்று பேசி வரம்பறுத்தாராம்; அதனாலேயே திருவாய்மொழிக்கு வியாக்கியானங்கள் விசேஷமாக அவதரிக்க இடமுண்டாயிற்றென்று இப்பாசுரத்தினால் தெரிவித்தவாறு.

பிள்ளை லோகாசார்யர் முதலானோர் அநேக ரஹஸ்ய க்ரந்தங்களை அருளிச் செய்து அருளிச் செயல் பொருளை வளர்த்தருளினதற்கும் இத்தகைய எம்பெருமானார் நியமனமே மூலம் என்பதும் தெரிவிக்கப்பட்டதாகக் கொள்க. ஆசாரியர்களை அநுவ்ருத்தி ப்ரஸந்நாசார்யர்களென்றும் க்ருபாமாத்ர ப்ரஸந்நாசார்யரென்றும் இரண்டு வகையாகப் பிரித்து, முன்புள்ள ஆசார்யர்களை அநுவ்ருத்தி ப்ரஸந்நாசார்யர்களென்றும் எம்பெருமானாரை க்ருபாமாத்ர ப்ரஸந்நாசார்யரென்றும் நம் முதலிகள் வழங்கி வருவதற்கும் காரணம் இப்பாசுரத்தினால் நிரூபிக்கப்பட்டதாயிற்று. (௩௭)

எம்பெருமானார் தரிசனமென்ற வழக்குக்கு அடி கூறுதல்.

எம்பெருமானார் தரிசனமென்றேயிதற்கு *
நம்பெருமாள்பேரிட்டு நாட்டிவைத்தார் —* அம்புவியோர்
இந்தத்தரிசனத்தை யெம்பெருமானார்வளர்த்த *
அந்தச் செயலறிகைக்கா. (௩௮)

இந்த தரிசனத்தை	இந்த ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸித்தாந்தத்தை	நம் பெருமாள்	ஸ்ரீரங்கநாதர்
எம்பெருமானார் வளர்த்த அந்த செயல்	எம்பெருமானார் வளர்த்தருளினாரென்னுமந்த விஷயத்தை	இதற்கு	இந்த ஸித்தாந்தத்திற்கு
அம் புவியோர் அறிகைக்கு	இப்பூமண்டலத்திலுள்ளாரெல்லாரும் தெரிந்து கொள்ளும் பொருட்டு	எம்பெருமானார் தரிசனம் என்றே பேர் இட்டு	"ஸ்ரீராமாநுஜதர்சநம்" என்கிற திருநாமம் சாற்றி
		நாட்டி வைத்தார்	ஸ்தாபித்தருளினார்.

* * * :—இப்பாட்டில் எம்பெருமானாருடைய திருவுள்ளத்தின் வைசால்யத்தை அருளிச் செய்த ப்ரஸங்கத்திலே அவ்வெம்பெருமானாருடைய திருநாமத்தையிட்டே நடந்து ஸ்ரீவைஷ்ணவ தர்சனத்தை வ்யபதேசிக்க நேர்ந்த பெருமையையும் வெளியிடவேண்டி இப்பாசுரமருளிச் செய்கிறார். கலியுகாதியில் திருவவதரித்த நம்மாழ்வாரது காலத்திற்கு முன்னமே அநாதியாக

விளக்கியருளியதான இந்தத் தர்சனத்தை 'ஸ்ரீராமாநுஜதர்சநம்' என வழங்கி வருவானேன்? இத்தர்சனம் ஸ்ரீராமாநுஜரால் ஆதனமாக நிரூபிக்கப்பட்டதா என்ன? என்று சிலர் சங்கிப்பதுண்டு; அந்தசங்கைக்குப் பரிஹாரமும் இப்பாசுரத்தினால் செய்ததாகிறது. ஸ்ரீராமாநுஜதர்சனமென்று வழங்கிவரும்படி நியமித்தருளினவர் ஸ்ரீரங்கநாதர்; அப்படி அவர் நியமித்ததற்குக் காரணம் இத்தர்சனத்தை ஸ்ரீராமாநுஜர் பலபடிகளாலும் வளர்த்தருளினரென்பது தான். திவ்யப்ரபந்தங்களை வளர்த்தருளினது இங்கு முக்கியமானது.

"அந்தச் செயலை" என்று சிலர் ஓதும் பாடத்தில் வெண்டளைபிறழுமாதலால் அது கொள்ளத்தக்கதன்று. "அந்தச் செயலறிகைக்கா" என்பதே சுத்தபாடமென்க. (௩௮)

திருவாய்மொழிக்கு வியாக்கியானஞ் செய்தருளின ஆசிரியர்கள் ஐவர் எனல்.

பிள்ளான்நஞ்சீயர் பெரியவாச்சான்பிள்ளை *
தெள்ளார்வடக்குத்திருவீதிப்— பிள்ளை *
மணவாளயோகி திருவாய்மொழியைக்காத்த *
குணவாளரென்று நெஞ்சேகூறு. (௩௯)

பிள்ளான்	திருக்குருகைப் பிரான் பிள்ளான்	திருவாய்மொழியை	(நம்மாழ்வாருடைய) திருவாய்மொழியை
நஞ்சீயர் பெரியவாச்சான் பிள்ளை	நஞ்சீயர் பெரியவாச்சான் பிள்ளை	காத்த	(வியாக்கியான முகத்தாலே) காத்தருளின
தென் ஆர் வடக்குத் திருவீதிப் பிள்ளை	தெளிந்தஞானம் மிக்க வடக்குத் திருவீதிப் பிள்ளை	குணவாளர் என்று	மஹான்களென்று
	வாதிகேஸரி அழகிய மணவாளச் சீயர்	நெஞ்சே	மனமே!
மணவாளயோகி	(ஆகிய இந்த ஐந்து ஆசிரியர்கள்)	கூறு	இவர்களது பெருமையைப் பேசு.

* * *—திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் முதலான ஐந்து ஆசிரியர்கள் திருவாய்மொழிக்குச் செய்தருளின வியாக்கியானங்கள் இன்னின்னவையென்று மேல் ஐந்து பாசுரங்களாலே விசதமாக அருளிச் செய்யப்படுதலால், அவ்வைவரை இங்குத் திருவாய்மொழியைக் காத்த குணவாளராகக் கூறினது பொருந்தும். வியாக்கியானமியற்றுவதும் ஒருவகையான ரக்ஷணமாதலால் 'காத்த' என்னக் குறையில்லை. 'நெஞ்சே கூறு' என்றது! நெஞ்சே சிந்தித்தெய் என்றபடி. (௩௯)

வியாக்கியான கர்த்தாக்களின்மீது நன்றிபாராட்டுதல்.

முந்துறவேபிள்ளான்முதலானோர் செய்தருளும் *
அந்தவியாக்கியைகளன்றாகில் * —அந்தோ
திருவாய்மொழிப்பொருளைத் தேர்ந்துரைக்கவல்ல
குருவார் * இக்காலம்நெஞ்சேகூறு. (௪0)

நெஞ்சே	மனமே!,	அந்த வியாக்கியைகள்	அப்படிப்பட்ட வியாக்கியானங்கள்
முந்துறவே	முன்னம்	அன்று ஆகில்	அவதரித்திராவிடில்
பிள்ளான் முதலானோர் செய்தருளும்	திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் முதலான ஆசாரியர்கள் அருளிச்செய்த	இக் காலம்	இக்காலத்தில்
		திருவாய்மொழி பொருளை	திருவாய்மொழியின் அர்த்தங்களை

தேர்ந்து உரைக்க வல்ல குரு ஆர்	ஆராய்ந்து எடுத்துச் சொல்லவல்ல குரவர்யாருளர்?
கூறு	சொல்லு;
அந்தோ	(ஆனந்தக்குறிப்பு.)

ஆறுயிரப்படி அவதரித்தமை கூறுதல்.

தெள்ளாரும்ஞானத் திருக்குருகைப்பிரான்
பிள்ளான் * எதிராசர்பேரருளால் —* உள்ளாரும்
அன்புடனே மாறன்மறைப்பொருளையன்றுரைத்தது *
இன்பமிகுமாறுயிரம். (௬௧)

தெள் ஆரும் ஞானம்	தெளிவுமிக்க ஞானத்தை யுடையரான
திருக்குருகைப் பிரான் பிள்ளான்	பிள்ளானென்கிற ஆசிரியர்
எதிராசர் பேர் அருளால்	எம்பெருமானாருடைய பரம கிருபையினாலே
உள் ஆரும் அன்புடனே	ஹார்த்தமான ப்ரீதியோடே
அன்று	அக்காலத்தில்
மாறன் மறை பொருளை	திருவாய் மொழிப் பொருளை (விவரிக்க)
உரைத்தது	அருளிச் செய்த வியாக்கியானம்
இன்பம் மிகும் ஆறுயிரம்	ரஸம் மிகுந்த ஆறுயிரப்படி யென்பதாம்.

*** ஆறுயிரம் க்ரந்தம் கொண்ட நூலுக்கு ஆறுயிரப்படி யென்று பெயர். முப்பத்திரண்டெழுத்துக்கு க்ரந்தமென்று ஸங்கேதம். சிறிது ஏறக்குறைய ஆறுயிரம் க்ரந்தமிருக்குமென்றுகொண்டு இங்ஙனே திருநாமமிடப்பட்டது. இப்படியே மேலுங் கொள்க. (௬௧)

ஒன்பதினாயிரப்படி அவதரித்தமை கூறுதல்.

தஞ்சீரைஞானியர்கள் தாம்புகழும் வேதாந்தி *
நஞ்சீயர்தாம்பட்டர்நல்லருளால் —* எஞ்சாத
ஆர்வமுடன்மாறன் மறைப்பொருளையாய்ந்துரைத்தது *
ஏரொன்பதினாயிரம். (௬௨)

தம் சீரை ஞானியர்கள் தாம் புகழும்	தமது திருக்குணங்களை அறிவுடையார் கொண்டாடுகின்ற
வேதாந்தி	வேதாந்தியென்று ப்ரஸித்தரான
நஞ்சீயர் தாம்	நஞ்சீயரென்னுமாசிரியர்
பட்டர் நல் அருளால்	பட்டருடைய பரமகிருபையினால்
எஞ்சாத ஆர்வம் உடன்	குறையாத [பரிபூர்ணமான] அன்புடனே
மாறன் மறை பொருளை	திருவாய் மொழிப் பொருளை
ஆய்ந்து	ஆராய்ந்து
உரைத்தது	அருளிச் செய்த வியாக்கியானம்
ஏர் ஒன்பதினாயிரம்	அழகிய ஒன்பதினாயிரப்படி யென்பதாம்.

இருபத்தினாலாயிரப்படி அவதரித்தமை கூறுதல்.

நம்பிள்ளைதம்முடைய நல்லருளாலேவியிட *
பின்பெரியவாச்சான்பிள்ளையதனால் — * இன்பா
வருபத்தி மாறன் மறைப்பொருளைச்சொன்னது *
இருபத்தினாலாயிரம். (௬௩)

நம்பிள்ளை	நம்பிள்ளையென்னுமாசிரியர்
தம்முடைய நல் அருளால்	தமது பரமகிருபையினால்
ஏவியிட	நியமித்தருள,
பின் அதனால்	பிறகு அந்த நியமனத்தையடியொற்றி

பெரியவாச்சான் பிள்ளை	பெரியவாச்சான்பிள்ளை யென்னுமாசிரியர்	மறை	தமிழ் வேதமான திருவாய் மொழியினுடைய
இன்பு ஆ வரு பத்தி மாறன்	ஆனந்தரூபமாகப் பெருகிவந்த பக்தியையுடையரான நம்மாழ்வாரருளிச் செய்த	பொருளை	அர்த்தங்களை (விவரித்து)
		சொன்னது	அருளிச்செய்த வியாக்கியானம்
		இருபத்திநாலாயிரம்	இருபத்திநாலாயிரப்படி யென்பதாம்.

* * * ஆசாரியர்கள் வியாக்கியான நூல்களை எழுதியருள்வதற்குப் பலகாரணங்களுண்டு; பின்புள்ளாருடைய உஜ்ஜீவனார்த்தமாகச் சிலர் எழுதுவர்கள்; ஸ்வாசார்யர் உபந்யஸித்தருளும் அர்த்தவிசேஷங்கள் பெருக்காறு போலன்றிக்கே * அதிலே தேங்கின மடுக்கள்போலே விளங்கவேணுமென்று சிலர் எழுதுவர்கள்; ஸ்வாசார்யர் ஏடுபடுத்தும்படி நியமித்தருள அதனாலே சிலர் எழுதுவர்கள்; தம்முடைய புலமையைக் காட்டிவைப்போமென்று கருதிச் சிலர் எழுதுவர்கள்; இங்ஙனேயுள்ள பல வகைகளில், பெரியவாச்சான்பிள்ளை வியாக்கியான மிட்டருளினது ஸ்வாசார்யரான நம்பிள்ளையின் பரமக்ருபாப்ரயுக்தமான நியமனத்தினால் என்பது இப்பாசுரத்தினால் தெரிவிக்கப்பட்டது.

இன்பா வருபத்தி மாறன் = ஆழ்வாருடைய பக்தியானது ஆனந்த ரூபமென்க. (௪௨)

ஈடு முப்பத்தாறாயிரப்படி அவதரித்தமை கூறுதல்.

தெள்ளியதாநம்பிள்ளை செப்புநெறிதன்னை *
வள்ளல் வடக்குத்திருவீதிப்—பிள்ளை * இந்த
நாடறிய மாறன்மறைப்பொருளைநன்குரைத்தது *
ஈடுமுப்பத்தாறாயிரம். (௪௩)

நம்பிள்ளை	நம்பிள்ளை யென்னுமாசிரியர்	மாறன் மறை பொருளை	திருவாய்மொழியின் அர்த்தங்களை
தெள்ளியதா ஆ	தெளிவாக		
செப்பு	அருளிச்செய்த		
நெறி தன்னை	ஸ்ரீஸூக்திக்ரமத்தை (வழிகொண்டு)	இந்த நாடு அறிய	இவ்வுலகமெல்லாம் தெரிந்து கொள்ளும்படி
வள்ளல்	உதாரரான	நன்கு உரைத்தது	நன்றாக அருளிச் செய்த வியாக்கியானம்
வடக்குத் திருவீதிப் பிள்ளை	வடக்குத் திருவீதிப் பிள்ளையென்னுமாசிரியர்	ஈடுமுப்பத்தாறாயிரம்	ஈடுமுப்பத்தாறாயிரப்படி யென்பதாம்.

* *—நம்பிள்ளையின் உபந்யாஸத்தைப் பகலெல்லாம் கேட்டிருந்து இரவிலே ஏடுபடுத்தி வைத்தவர் வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளை. இவர் பெரியவாச்சான் பிள்ளையைப்போலே நம்பிள்ளையின் நியமனமடியாக எழுதினாரல்லர்; ஆனதுபற்றியே இந்த வியாக்கியானத்தை நம்பிள்ளை வாங்கி உள்ளே வைத்தருளியிருந்து பிறகு பகவந்நியமனத்தாலே பிரகாசத்திற்கு அருளும்படியாயிற்று. இப்பேராசிரியர் தொண்டர்க்கு அமுதான ஈடுமுப்பத்தாறாயிரப்படியை அருளிச்செய்தவரேயன்றிக்கே, உலகுக்கு இருசுடராய் சந்திரஸூர்யர்கள் போன்ற 'லோகாசார்யர் அழகியமணவாளப் பெருமாள் நாயனார்' என்னும் இரண்டு புத்ரரத்னங்களையும் பெற்று உதவியதுபற்றி "வள்ளல்வடக்குத் திருவீதிப் பிள்ளை" என்றார். (௪௩)

பன்னீராயிரப்படி பிறந்தமை பகர்தல்

அன்போடழகிய மணவாளச்சீயர் *
பின்போரும்கற்றறிந்து பேசுகைக்கா — *தம்பெரிய
போதமுடன் மாறன்மறையின் பொருளுரைத்தது *
ஏதமில்பன்னீராயிரம். (சஉ)

அழகிய மணவாளச் சீயர்	வாதிகேஸரி அழகிய மணவாள முனிவர்	தம் பெரிய போதம் உடன்	தமது பெரிய ஞானத்தினால்
பின்போரும்	பின்னுள்ளவர்களும்	மாறன் மறையின் பொருள் உரைத்தது	திருவாய்மொழிக்குப் பதவுரை கூறிய நூல்
அன்போடு கற்று அறிந்து பேசுகைக்கா	அன்புடன் அதிகரித்தறிந்து (பிறர்க்கும்) பேசுதற்குப்பயன்படுவதாக	ஏதம் இல்	குற்றமற்றதான
		பன்னீராயிரம்	பன்னீராயிரப்படி யென்பதாம்.

* * * வாதிகேஸரிஜீயர் திருவாய்மொழிக்கு இட்ட வியாக்யானம் பிரதிபதார்த்த ரூபமாதலால் பதங்களின் மேல் பொருளறிந்து கொள்வதற்கு இது எளிய உரையென்பது பற்றி "பின்போரும் அன்போடு கற்றறிந்து பேசுகைக்கா" எனப்பட்டது. "தம்பெரியபோதமுடன்" என்றவிடத்து ஆழ்ந்த கருத்து ஒன்றுண்டு; அதாவது—வாதிகேஸரி ஜீயர் நம்பிள்ளையினுடைய சிஷ்யபரம்பரையிலே படிந்து கேட்டவராயிருந்தும் சில சில விடங்களில் பூர்வாசார்ய வியாக்யானநெறிக்கு மாறாக எழுதியிருப்பது முண்டு; திருவாய்மொழிக்குப் போலவே திருவிருத்தத்திற்கும் இவர் ஒரு சிறிய வியாக்யானம் இயற்றியுள்ளார்; இரண்டிலும் இங்ஙனே ஸ்வதந்திரமாகச் சில அர்த்தங்களை இவர் எழுதியிருப்பது கொண்டு 'தம் பெரிய போதமுடன்' என்ன வேண்டியதாயிற்று. ஆசார்யக்ருபாதீநமான போதமன்றிக்கே, தம் போதம்—ஸ்வதந்த்ரமான போதம் என்றபடி. மேலே "முன்னோர் மொழிந்த முறைதப்பாமல் கேட்டு" என்கிற பாசுரமருளிச் செய்துள்ள மணவாளமாமுனிகளின் திருவுள்ளம் சிறிது கன்றும்படியாக இவ்வாசிரியர் உரையிட்டிருந்ததனால் இங்ஙனே அருளிச் செய்ய நேர்ந்தது போலும். இந்த வாதிகேஸரியும் ஒரு மஹானுகையாலே இவர்க்கு ஒரு குறை கூறினதாகவும் இருக்கவொண்ணாதென்கிற திருவுள்ளமும் மாமுனிகளுக்கு இருந்ததனால், மேலே "ஏதமில்" என்கிறவிசேஷணம் கொடுத்து ஒருவாறு தழுவிக்கொள்ளுகிறாரென்க. ... (சஉ)

பெரியவாச்சான்பிள்ளைக்குண்டானதொருஅஸாதாரணமான பெருமையைப் பகர்தல்,

பெரியவாச்சான்பிள்ளை பின்புள்ளவைக்கும்
தெரிய * வியாக்கியைகள் செய்வால் —* அரிய
அருளிச்செயற்பொருளை ஆரியர்கட்கிப்போது *
அருளிச்செயலாய்த் தறிந்து. (சங)

பெரியவாச்சான் பிள்ளை	பெரியவாச்சான் பிள்ளை யென்னுமாசிரியர்	அரிய அருளிச் செயல் பொருளை	அருமையான இவ்வப்ரபந்தப்பொருள்களை
பின்பு உள்ளவைக்கும்	திருவாய்மொழி தவிர்ந்த மற்றுமுள்ள திவ்யப்பிரபந்தங்களுக்கும்	இப்போது	இக்காலத்தில்
		ஆரியர்கட்கு	ஆசாரியர்களுக்கு
தெரிய	விளக்கமாக	அறிந்து அருளிச் செயல் ஆய்த்து	தெரிந்து ப்ரவசனம் பண்ணுதற்குப் பாங்காயிற்று.
வியாக்கியைகள் செய்வால்	வியாக்யானங்கள் அருளிச் செய்ததனாலே		

* * * இம் மூன்று பாசுரங்களினால், திருவாய்மொழிக்கு மாத்திரம் அவதரித்த வியாக்கியானங்களை வெளியிட்டருளினாராயிற்று. நாலாயிரத்திற்கும் வியாக்கியான மிட்டருளினவர் பெரியவாச்சான் பிள்ளையாதலால் அவருடைய மஹோபகாரத்தை இப்பாட்டில் விசேஷித்து கூறுகின்றார். பெரியவாச்சான் பிள்ளை நாலாயிரத்திற்கும் வியாக்கியானம் அருளிச்செய்திலராகில் திவ்யப்ரபந்த திவ்யார்த்தங்களைப் பின்புள்ளார் அறிந்து ப்ரவசனம் செய்யவே முடியாது; அந்தப்பேராசிரியர் பரமக்ருபை செய்தருளினதால்தான் பின்புள்ளார்கள் ஆசார்ய பீடத்திலமர்ந்து திவ்யப்ரபந்தப் பொருள்களை ப்ரவசனம் செய்ய ஸௌகரியம் விளைந்ததென்று உண்மையுரைத்தவாறு.

பெரியவாச்சான் பிள்ளையருளிய வியாக்கியானம் பெரியாழ்வார் திருமொழிக்குப் பெரும்பாலும் லுப்தமாய்ப்போனாலும் எஞ்சிய திவ்யப்ரபந்தங்களுக்கு அவருடைய வியாக்கியானமே சரணமாயிருப்பது கொண்டு இங்ஙனே அருளிச் செய்யலாயிற்று. (சசு)

சில சில பிரபந்தங்களுக்கு உரையிட்டவர்களைப் பற்றிக் கூறுதல்

நஞ்சீயர்செய்த வியாக்கியைகள் நாலிரண்டுக்கு *
எஞ்சாமையாவைக்கு மில்லையே —* தம்சீரால்
வையகுருவின்தம்பி மன்னுமணவாளமுனி *
செய்யுமவைதாமும் சில. (சஎ)

நஞ்சீயர் செய்த வியாக்கியைகள்	நஞ்சீயர் அருளிச் செய்த வியாக்கியானங்கள்
நால் இரண்டுக்கு	சில பிரபந்தங்களுக்கேயாம்;
எஞ்சாமை யாவைக்கும் இல்லையே	ஒன்று தப்பாமல் எல்லாப் பிரபந்தங்களுக்கும் இல்லையிடா;
வைய குருவின் தம்பி	பின்னை லோகாசார்யருடைய திருத்தம்பியாரான அழகிய மணவாளப் பெருமாள் நாயனாரும்
மன்னு மணவாள முனி	அழகிய மணவாளச்சீயரும்
தம் சீரால்	தமது திருவருளால்
செய்யுமவை தாமும் சில	செய்தருளின வியாக்கியானங்களும் சிலவேயாம்; (எஞ்சாமை யாவைக்குமில்லையே.)

* * * திருவாய்மொழி தவிர்த்த மற்ற பிரபந்தங்களுக்கெல்லாம் பூர்த்தியாக வியாக்கியான மிட்டருளினவர் பெரியவாச்சான்பிள்ளை யென்று கீழ்ப்பாட்டிலருளிச் செய்த ப்ரஸக்தியினாலே சில சில திவ்யப் பிரபந்தங்களுக்கு வியாக்கியானமருளிச் செய்திருக்கின்ற ஆசிரியர்களையும் தெரிவிக்கவேண்டி இப்பாட்டு அருளிச்செய்கிறபடி. 'நாலிரண்டுக்கு' என்றது ஒரு ஸங்க்யையிலே நோக்காகவன்று; "சில திவ்யப்ரபந்தங்களுக்கு மாத்திரமே" என்ற கருத்தில் அருளிச் செய்ததாகக் கொள்க. நஞ்சீயரிட்டருளின வியாக்கியானங்கள் திருப்பாவைக்கும் கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்புக்குமே காணப்படுவதாகப் பின்னை லோகஞ்சீயர் பணித்துள்ளார். ஸ்ரீ லோகாசார்ய ஸஹோதரரும் ஆசார்யஹ்ருதயகாரருமான அழகிய மணவாளப் பெருமாள் நாயனார் திருப்பாவைக்கும் அமலனாதிபிரானுக்கும் கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்புக்கும் வியாக்கியானமிட்டருளினதாகக் காண்கிறது. மன்னுமணவாளமுனி யென்றது—வாதிகேஸரி அழகிய மணவாளச் சீயரை; இவர் (மூவாயிரத்தில்) திருவிருத்தமொன்றுக்கே உரையிட்டதாகக் காண்கிறது.

ஆக, இப்பாட்டில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ள மூன்று ஆசிரியர்களே மூவாயிரத்தில் சிற்சில பிரபந்தங்களுக்கு வியாக்கியானமிட்டவர்களென்று விளங்கிற்று. பெரியாழ்வார் திருமொழிக்குத்

திருவாய்மொழிப்பிள்ளை ஒரு ஸ்வாபதேச வியாக்கியானமருளிச் செய்திருப்பதாக இக்காலத்தில் வெளிவந்துலவுவது உண்மையில் அவ்வாசிரியர் இட்டருளினதாயிருக்க ஔசித்யமில்லை. அப்படியிருந்தால் இங்கு மணவாளமாமுனிகள் அவ்வாசிரியரது திருநாமத்தை யெடுத்தருளிச் செய்யாதிருக்க ப்ரஸக்தியில்லை யென்று பெரியார் பணிக்கக்கேட்டிருக்கை. திருவாய்மொழிப்பிள்ளை ஸந்நிதியில் பின்புள்ளவொரு மஹான் பணித்ததாயிருக்கவடுக்கும் அந்த வியாக்கியானம். (௪௭)

ஈடுமுப்பத்தாறாயிரப்படியின் பிரசாரமுறை கூறுவன இப்பாட்டும் மேற்பாட்டும்.

சீரார் வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை * எழு
தேரார் தமிழ்வேதத்தீடுதனை —* தாருமென
வாங்கிமுன்னம்பிள்ளை யீயுண்ணிமாதவர்க்குத்
தாம்கொடுத்தார் * பின்னததனைத்தான். (௪௮)

சீர் ஆர்	சீர்மை பொருந்திய	தாரும் என வாங்கி	'இதை என்னிடம் கொடும்' என்று கேட்டு வாங்கி
வடக்குத் திருவீதிப் பிள்ளை	வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளை யென்னுமாசிரியர்	பின்	ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய யேமமான பின்பு
எழுது	எழுதியருளின	அதனை	அந்த ஈட்டு ஸ்ரீகோசத்தை
ஏர் ஆர் தமிழ் வேதத்து ஈடு தனை	சிறந்த திருவாய்மொழி வியாக்கியானமான ஈடுமுப்பத்தாறாயிரப்படியை	ஈயுண்ணி மாதவர்க்கு தாம் கொடுத்தார்	ஈயுண்ணிமாதவப்பெருமாளென்னுமாசிரியர்கையிலே தந்தருளினார்.
முன்	அக்காலத்தில்		
நம்பிள்ளை	நம்பிள்ளையானவர்		

* * * திருவாய்மொழிக்கு ஐந்து வியாக்கியானங்கள் அவதரித்தனவாகக் கீழே யருளிச் செய்தார்; அந்த ஐந்து வியாக்கியானங்களுள்ளும் ஈடுமுப்பத்தாறாயிரப்படி யென்கிற வியாக்கியானமே காலக்ஷேபப்ரசாரத்தில் முக்கியமாக இருந்துவருவதனால் இதனைப்பற்றின வரலாற்றை யுணர்த்தவேணுமென்று திருவுள்ளம் பற்றின மாமுனிகள் இரண்டு பாட்டாலே அதை யுணர்த்தியருளுகிறார்.

* நம்பிள்ளை தம்முடைய நல்லருளாலேவியிடப் பின் பெரியவாச்சான் பிள்ளையதனால் * என்று கீழே யருளிச் செய்தபடி நம்பிள்ளையின் நியமனத்தினால் பெரியவாச்சான்பிள்ளை யிட்டருளின இருபத்திநாலாயிரப்படி வியாக்கியானம் இருக்கவும், நம்பிள்ளை மற்றொருவிதமாக திருவாய்மொழிப்பொருளை உபந்யஸித்தருளும்போது அதைக்கேட்டிருந்து வடக்குத் திருவீதிப் பிள்ளை பட்டோலை கொண்டு ஈடுமுப்பத்தாறாயிரப்படியாக்கி முடித்து நம்பிள்ளை ஸந்நிதியிலே கொண்டு போய் வைத்தருளினார்; அதை அவர் கடாக்ஷித்து "ஆனை கோலம் செய்தாப் போலே அழகியதாகவே காண்கிறது; ஆகிலும் நமது கட்டளையின்றிக்கே எழுதினீர்; இருக்கட்டும்" என்று சொல்லி அந்த ஸ்ரீ கோசத்தை உள்ளே வைத்தருளினார் (நம்பிள்ளை); பெரிய பெருமாளுடைய நியமனமாலன்றி நம்பிள்ளை இந்த ஸ்ரீ கோசத்தைத் தந்தருளாரென்று தெரிந்து கொண்ட ஈயுண்ணி மாதவப் பெருமாளென்பவர், இந்த ஈடு வியாக்கியானமே உலகில் பிரசாரம் பெறவேணுமென்று ஆவல் கொண்டு அதற்குப் பாங்காக பகவந்நியமனத்தைப் பெறுவிக்கவேணு மென்று கருதிப் பலகாலம் பெரிய பெருமாளை வலஞ் செய்து வந்தார்; பெரிய பெருமாளும் திருவுள்ள முவந்து இரங்கி நம்பிள்ளைக்கு நியமித்தருளவே, பின்பு அந்த ஸ்ரீ கோசத்தை அவர் ஈயுண்ணிமாதவப் பெருமாளுக்கு ஈந்தருளினார். இதற்கு மேலுள்ள வரலாறு மேற்பாட்டில் காணத்தக்கது. (௪௮)

ஆங்கவர்பால்பெற்ற சிறியாழ்வானப்பிள்ளை *
தாம்கொடுத்தார் தம்மகனார் தம்கையில்— * பாங்குடனே
நாலூர்பிள்ளைக்கவர்தாம் நல்லமகனார்க்கவர்தாம் *
மேலோர்க்கீந்தாரவரே மிக்கு. (௪௯)

ஆங்கு — அவ்வண்ணமாக
அவர் பால் பெற்ற — அந்த நம்பிள்ளையிடத்தில் பெற்றுக் கொண்டவரான
சிறியாழ்வான் அப்பிள்ளை தாம் — சிறியாழ்வானப்பிள்ளை யென்கிற அவ்வாசிரியர் [ஈயுண்ணிமாதவர்]
தம் மகனார் தம் கையில் — தம்முடைய திருக்குமாரரான பத்மநாபப்பெருமாளுடைய கையில்
கொடுத்தார் — (அந்த ஈட்டைக்) கொடுத்தருளினார்;
அவர் தாம் — அந்த பத்மநாபப் பெருமாள்
பாங்குடனே — இருவுள்ளத்தி இரக்கத்துடனே
நாலூர் பிள்ளைக்கு கொடுத்தார் — நாலூர் பிள்ளை யென்னும் ஆசிரியரிடம் அதைக் கொடுத்தருளினார்;
அவர் தாம் — அந்தநாலூர் பிள்ளை தாம்
நல்ல மகனார்க்கு கொடுத்தார் — தமது திருக்குமாரரான நாலூராச்சான் பிள்ளைக்கு அதைக் கொடுத்தருளினார்;
அவரே — அந்த நாலூராச்சான்பிள்ளையே
மிக்கு — அதிசயமாக
மேலோர்க்கு ஈந்தார் — மேலுள்ளவர்களுக்கு கொடுத்தருளினார்.

* * * இப்பாட்டில் "ஈயுண்ணிமாதவர்க்குத் தாம் கொடுத்தார்" என்றருளிச் செய்தான பின் "ஆங்கவர்பால் பெற்ற" என்றருளிச் செய்திருப்பதற்குப் பொருத்தமான பொருள் 'அந்த ஈயுண்ணிமாதவப் பெருமாளிடம் பெற்றுக்கொண்டவரான' என்று தோன்றக்கூடியது; நம்பிள்ளை ஈயுண்ணிமாதவரிடம் கொடுத்தருளினாரென்றும், அந்த ஈயுண்ணிமாதவர் சிறியாழ்வானப்பிள்ளையிடம் கொடுத்தாரென்றும் கூறுவதாக இங்குப் பொருள் தோன்றக்கூடியது. ஆனால் பிள்ளைலோகஞ்சீயர் பணித்தவியாக்கியானத்தில்—"இப்படி நம்பிள்ளையுடைய ப்ரஸாதத்தாலே, சிறியாழ்வானப்பிள்ளை யென்று திருநாமத்தையுடையரான ஈயுண்ணிமாதவப் பெருமாளுக்கு ப்ராப்தமான ஈடானது" என்று கூறப்பட்டுளது. ஈயுண்ணிமாதவப் பெருமாளுக்கே சிறியாழ்வானப்பிள்ளை யென்று ஒரு சிறுபேர் உள்ளதாகவும் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆகவே அதைத்தழுவியுரைத்தல் நமக்குப்பணியாயிற்று. * திருவருள்மால் ஸேனைமுதலி * இத்யாதியான ஈட்டுத்தனியனில் "இருகண்ணர்க்கன்புடைய நம்பிள்ளை இவரிடமிருந்தேய்ந்த மாதவர் பத்மநாபர்" என்றுள்ளதும் நோக்கத்தக்கது. "வந்தே மாதவபத்மநாப ஸுமந: கோலேச தேவாதிபாந்" என்ற ச்லோகமும் இங்கு அநுஸந்திக்கவுரியது. (௪௯)

இனி ஸ்ரீவசநபூஷணப்பெருமை கூறுதற்கு அடிகோலுதல்.

நம்பெருமாள் நம்மாழ்வார் நஞ்சீயர் நம்பிள்ளை
யென்பர் * அவரவர்தமேற்றத்தால் —* அன்புடையோர்
சாத்துதிருநாமங்கள்தானென்று நன்னெஞ்சே *
ஏத்ததனைச்சொல்லிநீ யின்று. (௫௰)

நம்பெருமான் நம்மாழ்வார் நஞ்சீயர் நம்பிள்ளை என்பர் — நம்பெருமாளென்றும் நம்மாழ்வாரென்றும் நஞ்சீயரென்றும் நம்பிள்ளை யென்றும் சிறப்பித்துக் கூறுவர்; (எதனாலேயென்னில்;)
அவர் அவர் தம் ஏற்றத்தால் — அவரவர்களுக்குண்டான ஏற்றங் காரணமாகவாம்; (மேற்கூறிய திருநாமங்களானவை)

அன்பு உடையோர் சாற்று	அவர்களிடத்தில் அன்பு கொண்ட மஹான்கள் சிறப்பாக இட்டருளின	நல் நெஞ்சே	நல்மனமே!
திருநாமங்கள் தாம் என்று	திருநாமங்களாமென்று கொண்டு	இன்று	இப்போது
		நீ அதனை சொல்லி எத்து	நீ அந்தச் சிறப்பைச் சொல்லித் துதிப்பாயாக.

* * * இப்பாசுரம் முதல் மூன்று பாசுரங்களாலவை எதற்காக அருளிச் செய்யப்படுகின்றன வென்னில்; இதுவரை ஆழ்வார்களைப்பற்றியும், ஆழ்வாரருளிச் செயல்களை வியாக்கியான முகத்தாலே காத்தருளின ஆசாரியர்களைப் பற்றியும், அந்த வியாக்கியானங்களில் தலையான ஈடு முப்பத்தாறாயிரப்படியின் வரலாற்றைப்பற்றியும் அருளிச் செய்தாயிற்று. இனி அருளிச் செய்யத் திருவுள்ளம்பற்றின விஷயமென்ன வென்றால், அருளிச்செயல்களுக்குக் காப்பாகப் பிள்ளை லோகாசார்யர் அருளிச் செய்த ஸ்ரீவசநபூஷண திவ்ய சாஸ்த்ரத்தின் சீர்மையைப்பற்றி யருளிச் செய்ய நினைத்தருளினார்; [அது ஐம்பத்து மூன்றாவது பாசுரம் முதல் அருளிச்செய்யப்படுகிறது.] அந்த ஆசிரியர்க்கு லோகாசார்யரென்கிற திருநாமம் வந்த வழியை நிரூபிக்க வேண்டியதாயிற்று; ஏற்கனவே அந்தத் திருநாமம் நம்பிள்ளைக்கு இருந்தது; அந்தத் திருநாமமே இவர்க்கு இடப்பட்டது என்று சொல்ல நேர்ந்தது. [அது ௫௧, ௫௨ ஆம் பாசுரங்களாலருளிச் செய்யப்படுகிறது.] அந்த ப்ரஸக்தியின்கண் நம்பிள்ளை யென்கிற திருநாமத்திற்கும் நிதானம் சொல்லவேண்டியது ப்ராப்தமாக, அதற்காக இப்பாட்டு அவதரிக்கின்றதென்க.

நம்பிள்ளையைப்பற்றிச் சொல்ல நினைக்கும் போதே 'நம்' என்கிற உபபதம் பெற்றவர்களான நம்பெருமாள், நம்மாழ்வார், நஞ்சீயர்களும் நினைவுக்கு வரவே எல்லாரையுஞ் சேர்த்து ஒரு கோவையாக எடுக்கிறார். நம் என்று சிறப்பித்துக்கூறுவது ப்ரேமவிசேஷ கார்யமாதலால், அந்த ப்ரேமவிசேஷ கார்யமாகவே ஒவ்வொரு கால விசேஷத்தில் ஒவ்வொரு மஹான்களால் நம்பெருமாளென்பது முதலான திருநாமங்கள் வழங்கலாயின. ஸ்ரீரங்கநாதனுக்கு நம்பெருமாளென்கிற திருநாமம் ஒருகால் ஒரு அரையரால் நிகழ்ந்தது. சடகோபர்க்கு நம்மாழ்வாரென்கிற திருநாமம் ஸ்ரீ ரங்கநாதனால் நேர்ந்தது. வேதாந்தி முனிவர்க்கு நஞ்சீயரென்கிற திருநாமம் பட்டர் இட்டது. திருக்கலிகன்றி தாஸர்க்கு நம்பிள்ளை யென்கிற திருநாமம் நஞ்சீயர் சாத்தியது. இதன் விவரணங்களை ஸம்பிரதாய வாயிலாக உணர்க. இப்படி முன்னோர்கள் இவர்களது பெருமையைக்கண்டு அதற்குத் தகுதியாக இட்டருளின திருநாமங்களை நெஞ்சே! நீயுமுகந்து அநுஸந்தித்து உஜ்ஜீவியென்று தம் திருவுள்ளத்திற்கருளிச் செய்தாராயிற்று. (௫௦)

நம்பிள்ளைக்கு லோகாசார்யரெனும் திருநாமம் விளைந்தமைவிளம்புதல்

துன்னுபுகழ்க்கந்தாடைத் தோழப்பர் தம்முகப்பால் *
என்னவுலகாரியனோ வென்றுரைக்க —* பின்னை
உலகாரியனெனும்பேர் நம்பிள்ளைக்கோங்கி *
விலகாமல் நின்றதென்றும்மேல். (௫௧)

துன்னு புகழ் கந்தாடை	பரந்தபுகழையுடைய கந்தாடை வம்சத்தில் தோன்றிய	என்ன உலகாரியனோ என்று உரைக்க	'நீர் என்ன லோகாசார்யரோ?' என்று வியந்து கூற
தோழப்பர் தம் உகப்பால்	தோழப்பரானவர் தமது மகிழ்ச்சியினாலே	பின்னை	அக்காலந்தொடங்கி
		உலகாரியன் எனும் பேர்	லோகாசார்யரென்கிற திருநாமம்

நம்பிள்ளைக்கு ஓங்கி	நம்பிள்ளைக்குப் ப்ரஸித்த மாகி	மேல் என்றும் விலகாமல் நின்றது	மேலுள்ளகாலமெல்லாம் போகாமல் நிலை நின்று விளங்கிற்று.

* * * முதலியாண்டானுடைய திருவம்சத்திலே தோன்றி ஆசார்யபுருஷராகப் புகழ் பெற்றிருந்த கந்தாடைத் தோழப்பரென்னும் ஸ்வாமி நம்பிள்ளை காலத்தில் கோயிலில் ஒரு திருவீதியில் வாழ்ந்து வந்தார். அவரும் வித்வானுகவே யிருந்தும், அனைவரும் நம்பிள்ளை திருவடிகளிலேயே ஆச்ரயித்து அர்த்தங்கள் கேட்டு வந்தார்களே யன்றி அவரிடம் ஒருவரும் வந்து பணிந்திலர்; அதனால் அவர்க்கு நம்பிள்ளையின்பேரில் அஸூயை அதிகரித்து அவரைத் தூஷித்துக் கொண்டே யிருந்தார் அந்தத் தோழப்பர். இப்படியிருக்கையில் ஒருநாள் அவர்க்கு அநுதாபம் தோன்றி நம்பிள்ளையிடம் சென்று அபராதக்ஷாமணம் செய்து கொள்ளவேணுமென்று ஆசையுண்டாகி அவர் புறப்படுவதாக இருக்கையில், 'ஐயோ! மஹாகுலப்ரஸூதரான இந்தத் தோழப்பருடைய திருவுள்ளம் கன்றும்படி நாம் பிறந்தோமே! அவரிடம் சென்று பொறுப்பித்துக் கொள்வோம்' என்று நம்பிள்ளை அதே ஸமயத்தில் அந்தத் தோழப்பருடைய திருமாளிகை வாசலில் வந்து பதுங்கி நிற்கிறார். தோழப்பர் வெளியே யெழுந்தருளினதும் அவரை நம்பிள்ளை தெண்டனிட்டு க்ஷமை வேண்ட, இதென்ன ஆச்சரியமான குணம்! என வியந்த கந்தாடைத் தோழப்பர் நம்பிள்ளையை நோக்கி 'நீரென்ன லோகாசார்யரோ!' என்று ஈடுபட்டுக் கூறினாராம்; அது முதலாக நம்பிள்ளைக்கு லோகாசார்யரென்கிற ப்ரஸித்தி விளைந்ததாம் (௫௧)

வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை தமது திருக்குமாரர்க்கு ஆசார்ய திருநாமத்தையே யிட்டாரென்பது.

பின்னைவடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை * அன்பால்
அன்னதிருநாமத்தையாதரித்து —* மன்னுபுகழ்
மைந்தருக்குச்சாத்துகையால் வந்து பரந்தது * எங்கும்
இந்தத்திருநாமமிங்கு. (௫௨)

பின்னை	பிறகொரு காலத்தில்	மன்னுபுகழ் மைந்தருக்கு	யசஸ்வியான தமது திருக்குமாரர்க்கு
வடக்குத் திருவீதிப் பிள்ளை	(நம்பிள்ளை திருவடியான) வடக்குத் திருவீதிப் பிள்ளையானவர்	ஆதரித்து சாத்துகையால்	விரும்பி இட்டபடியினால்
அன்பால்	ஆசார்யபக்தி விசேஷத்தினால்	இங்கு எங்கும்	இவ்வுலகமெங்கும்
அன்ன திருநாமத்தை	அந்த லோகாசார்ய திருநாமத்தை	இந்த திருநாமம்	இந்த லோகாசார்ய திருநாமமானது
		வந்து பரந்தது	(அவரது பெயராகப் பரவியதாயிற்று.

* * * வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளையானவர் நம்பிள்ளை திருவடிகளிலே காலக்ஷேபம் செய்து போராநிற்கையில் அவர்க்கு ஒரு திருக்குமாரர் ஆசார்யாநுக்ரஹாதிசயத்தினால் தோன்ற, அக்குமாரருக்கு ஸ்வாசார்யருடைய திருநாமத்தையே சாத்த வேணுமென்று திருவுள்ளம் பற்றிய வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளை லோகாசார்யரென்று நாமகரணம் செய்தருளப் பின்னை லோகாசார்யரென்று அத்திருக்குமாரர் உலகமெங்கும் ப்ரஸித்தி பெற்றாரென்கை (௫௨)

நெஞ்சே	மனமே!	இந்த திரு ஆதிரை தன்னின்	இந்தத் திருவாதிரைத் திருநாளினுடைய
எந்தை எதிராசர்	அஸ்மதாசார்யரான எம்பெருமானார்	சீர்மை தனை	சிறப்பை
இ உலகில்	இவ்வுலகத்தில்	ஒருவாமல்	இடைவிடாமல்
எம் தமக்கு ஆ	நமக்காகவே	எப்பொழுதும்	ஸதாகாலமும்
வந்து உதித்த நாள் என்னும் வாசியினால்	வந்து தோன்றப்பெற்ற திருநாளென்கிற வைலக்ஷண்யத்தைக் கொண்டு	ஓர்	சிந்தித்திரு.

* * * ஆதிசேஷனே எம்பெருமானாராகத் திருவவதரித்தருளினர்; இவர் [illegible] தோள் கட்டிலே * சென்றால் குடையாம் இருந்தால் சிங்காசனமாம் * இத்யாதிப்படியே எம்பெருமானுக்கு ஸகல கைங்கர்யங்களும் செய்து கொண்டு வாழ வேண்டியிருக்க, அதைவிட்டுப் பலபல கஷ்டங்களுக்கு ஆஸ்பதமான இவ்விருள் தருமா ஞாலத்திலே அவதரித்தருளினது நித்யஸம்ஸாரிகளான நம்போல்வாரைப் பிறவிக் கடலில் நின்றும் கை கொடுத்தெடுப்பதற்காகவே யென்று அநுஸந்தித்து இராமாநுச திருநாளைக் கொண்டாடவேணுமென்றதாயிற்று. (௨௯)

முதலாழ்வார்கள் கலியன் திருப்பாணாழ்வாராகிய இவர்களின் திருவவதாரஸ்தலங்கள் கூறுதல்.

எண்ணருஞ்சீர்ப்பொய்கைமுன்னோர் இவ்வுலகில்தோன்றியவூர் *
வண்மைமிகுகச்சிமல்லைமாமயிலை —* மண்ணியினீர்
தேங்குங்குறையலூர் சீர்க்கலியன்தோன்றியவூர் *
ஓங்குமுறையூர்பாணனூர். (௩௦)

எண்ண அரு சீர்	எண்ண முடியாத திருக்குணங்களையுடைய	மண்ணியின் நீர் தேங்கும் குறையலூர்	மண்ணியாற்றின் தீர்த்தம் வந்து தேங்குமிடமான திருக்குறையலூரானது
பொய்கை முன்னோர்	பொய்கையார் பூதத்தார் பேயார் மூவரும்	சீர் கலியன் தோன்றிய ஊர்	சீர்மை மிக்க திருமங்கையாழ்வார் அவதரித்த தலம்;
இ உலகில் தோன்றிய ஊர்	இவ்வுலகத்தில் அவதரிக்கப்பெற்ற தலங்கள் எவையென்றால்,	ஓங்கும் உறையூர்	உயர்ந்த உறையூரானது
வண்மை மிகு கச்சி மல்லை மா மயிலை	(முறையே) அழகிய காஞ்சி நகரமும் திருக்கடல்மல்லையும் மயிலையுமாம்;	பாணன் ஊர்	திருப்பாணாழ்வார் திருவவதரித்த தலம்.

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் குலசேகராழ்வார்களின் திருவவதாரஸ்தலம் கூறுதல்.

தொண்டரடிப்பொடியார் தோன்றியவூர் * தொல்புகழ்சேர்
மண்டங்குடியென்பர் மண்ணுலகில் —* எண்டிசையும்
ஏத்தும் குலசேகரனூரெனவுரைப்பர் *
வாய்த்ததிருவஞ்சிக்களம். (௩௧)

தொல் புகழ் சேர்	நித்தியமான புகழையுடைய	திருவஞ்சிக்களம்	திருவஞ்சிக்களமென்கிற பதியை
மண்டங்குடி	திருமண்டங்குடி யென்கிற பதியை	எண் திசையும் ஏத்தும்	எட்டுத்திசையிலுமுள்ளாரும் துதிக்கும்படியான
தொண்டரடிப் பொடியார் தோன்றிய ஊர் என்பர்	தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார் அவதரித்த தலமென்பர் பெரியோர்;	குலசேகரன் ஊர் என உரைப்பர்	குலசேகராழ்வார் தோன்றிய தலமென்பர்.
வாய்த்த	அடியார்கள் கிட்டத்தக்க		

திருமழிசைப்பிரான் நம்மாழ்வார் பெரியாழ்வார்களின் திருவவதார ஸ்தலம் கூறுதல்.

மன்னுதிருமழிசை மாடத்திருக்குருகூர் *
மின்னுபுகழ்வில்லிபுத்தூர் மேதினியில் —* நன்னெறியோர்
ஏய்ந்தபத்திசாரர் எழில்மாறன் பட்டர்பிரான் *
வாய்ந்துதித்தவூர்கள்வகை. (௩௨)

மேதினியில்	இவ்வுலகில்	நல் நெறியோர் ஏய்ந்த பத்திசாரர்	ஸன்மார்க்க நிஷ்டர்கள் சேரும் திருமழிசையாழ்வாரென்ன,
மன்னு திருமழிசை	நித்ய ஸ்ரீயான திருமழிசையும்		
மாடம் திரு குருகூர்	மாடங்கள் சூழ்ந்த திருநகரியும்	எழில் மாறன்	அழகிய நம்மாழ்வாரென்ன
மின்னு புகழ் வில்லி புத்தூர்	விளங்கும்புகழையுடைய ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூரும் (ஆகிய இம்மூன்று திருப்பதிகள்) (முறையே)	பட்டர்பிரான்	பெரியாழ்வாரென்ன ஆகிய இம் மூவரும்
		வாய்ந்து	இவ்வுலகத்தைக் காப்பதற்குப்பொருத்தமாக
		உதித்த ஊர்கள் வகை	அவதரிக்கப்பெற்ற திவ்ய தேசங்களாம்.

ஆண்டாள் மதுரகவிகள் உடையவர்களின் அவதாரஸ்தலங்கள் கூறுதல்

சீராரும்வில்லிபுத்தூர் செல்வத்திருக்கோளூர்*
ஏரார்பெரும்பூதூரென்னுமிவை—* பாரில்
மதியாருமாண்டாள் மதுரகவியாழ்வார்*
எதிராசர்தோன்றியவூரிங்கு. (௩௩)

பாரில்	இவ்வுலகில	மதி ஆரும் ஆண்டாள்	ஞானம் நிரம்பிய ஆண்டாளும்
சீர் ஆரும் வில்லிபுத்தூர்	ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூர்	மதுரகவியாழ்வார்	மதுரகவியாழ்வாரும்
செல்வம் திரு கோளூர்	ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸ்ரீமத்தைய திருக்கோளூர்	எதிராசர்	உடையவரும்
ஏர் ஆர் பெரும்பூதூர்	ஸ்ரீபெரும்பூதூர்	இங்கு தோன்றிய ஊர்	இவ்வுலகில் வந்து அவதரித்த திருப்பதிகளாம்.
என்னும் இவை	என்று சொல்லப்படுகிற இத்தலங்கள் (முறையே)		

* * *—திவ்யப் பிரபந்தங்களை யருளிச் செய்தவர்கள் விஷயமாகத் தெரிவிக்கவேண்டிய மாஸ—நக்ஷத்ர—அவதார ஸ்தலங்களை இத்தப்பாசுரத்தோடு அருளிச் செய்து தலைக்கட்டினாராயிற்று. திருவரங்கத்தமுதனாரருளிச் செய்த இராமாநுச நூற்றந்தாதியைப்பற்றி இதில் ஒன்றும் அருளிச் செய்யாமையாலே அந்தப் பிரபந்தம் நாலாயிரத்தினுள் சேர்ந்ததாக அக்காலத்தில் கொள்ளப்படவில்லையென்று தெரிகிறது. ஆனதுபற்றியே அப்பிள்ளையென்னுமாசிரியர் அந்த நூற்றந்தாதியைத் தவிர்த்தே நாலாயிரக் கணக்கு இட்டருளினர்போலும். மணவாளமாமுனிகள் தாமே நூற்றந்தாதியை நாலாயிர திவ்யப்ரபந்தங்களோடொப்ப அநுஸந்திக்கவேணுமென்றும், திருக்கார்த்திகைமுதலாகக் கொள்ளும் அநத்யயன நியமம் இந்த நூற்றந்தாதிக்கும்சேர்த்துக் கொள்ளப்படவேணுமென்றும் நியமித்தருளினரென்று பெரியோர் பணிக்கக் கேட்டிருக்கை. (௩௩)

இது முதல் ஏழுபாசுரங்கள் ஸ்ரீவசந பூஷணத்தின் பெருமை கூறுவன.

அன்னபுகழ்முடும்பை யண்ணலுலகாசிரியன் *
இன்னருளால்செய்தகலை யாவையிலும் —* உன்னில்
திகழ்வசன பூடணத்தின் சீர்மையொன்றுக்கில்லை *
புகழலவிவ்வார்த்தை மெய்ப்போது. (௫௩)

அன்ன புகழ்	அப்படிப்பட்ட புகழை யுடையராய்	திகழ்	மிக விளங்குகின்ற
முடும்பை	முடும்பைக் குலதிலகரான	வசன பூடணத்தின் சீர்மை	ஸ்ரீவசநபூஷணத்திற் குண்டான சிறப்பு
அண்ணல் உலகாசிரியன்	ஸ்வாமி பிள்ளை லோகாசார்யர்	ஒன்றுக்கு இல்லை	மற்றொரு நூலுக்கும் வாய்க்கவில்லை;
இன் அருளால் செய்த	பரம க்ருபையடியாக அருளிச் செய்த	இப்போது இவ்வார்த்தை	இப்போது சொல்லுகிற இந்த வார்த்தையானது
கலை யாவையிலும்	ஸஹஸ்ர க்ரந்தங்களெல்லாவற்றிலும்	புகழ் அல	அதிசயோக்தியன்று;
உன்னில்	ஆராயுமிடத்து	மெய்	ஸத்யமானது.

* * * ஸ்ரீவசநபூஷண திவ்யசாஸ்த்ரமானது * ஸாங்காகில த்ரவிட ஸம்ஸ்க்ருதரூப வேத ஸாரார்த்த ஸங்க்ரஹமஹாரஸ வாக்யஜாதம் * என்கிறபடியே அறிய வேண்டுமர்த்தமெல்லாம் அழகாக நிரம்பப் பெற்றதாதலால் இது நிகரற்றதென்பது அர்த்தவாதமன்று; மெய்யுரையே. (௫௩)

ஸ்ரீவசநபூஷணமென்கிற திருநாமத்தின் காரணம் கூறுதல்.

முன்னம்குரவோர் மொழிந்தவசனங்கள்
தன்னை * மிகக்கொண்டுகற்றோர்தம்முயிர்க்கு— * மின்னணியாச்
சேரச் சமைத்தவரே சீர்வசனபூடணமென்
பேர் * இக்கலைக்கிட்டார்பின். (௫௪)

முன்னம் குரவோர் மொழிந்த	பூருவாசாரியர்கள் அருளிச் செய்த	சேர சமைத்து	சேர்த்து அணி வகுத்து
வசனங்கள் தன்னை	ஸ்ரீஸூக்திகளை	அவரே	அவ்வாசிரியர் தாமே
மிக கொண்டு	பெரும்பாலும் சேர்த்து	பின்	பிறகு
கற்றோர் தம் உயிர்க்கு	கல்வியிற் சிறந்தாருடைய ஆத்மாவுக்கு	இ கலைக்கு	இந்த க்ரந்தத்திற்கு
மின் அணி ஆ	அழகிய அலங்காரமாக	சீர் வசனபூடணம் என் பேர்	ஸ்ரீவசநபூஷணமென்கிற திருநாமத்தை
		இட்டார்	இட்டருளினார்.

* * * ஸ்ரீவசநபூஷணமென்கிற க்ரந்தத்திருநாமத்திற்கு விவரணம் காட்டியருளினாயிற்று. மணவாளமாமுனிகள் தாமே ஸ்ரீவசநபூஷணவ்யாக்யான அவதாரிகையில்— "ரத்ந ப்ரசுரமான பூஷணத்துக்கு ரத்நபூஷணமென்று பேராமாப்போலே பூர்வாசார்யர்களுடைய வசந ப்ரசுரமாய் அநுஸந்தாதாக்களுக்கு ஔஜ்ஜ்வல்யகரமாயிருக்கையாலே இதுக்கு வசநபூஷணமென்று திருநாமமாயிற்று" என்று அருளிச் செய்துள்ள ஸ்ரீஸூக்தி இங்கே அநுஸந்தேயம். பூருவாசாரியர்களின் வசனங்களையே [ஸ்ரீ ஸூக்திகளையே] கொண்டு அமைக்கப்பட்டதாய் முமுக்ஷுக்களின் கண்டத்திற்கு பூஷணமாயிருக்கத் தக்கதான இந்த க்ரந்தத்திற்கு ஸ்ரீவசநபூஷணமென்னும் திருநாமம் சாலப் பொருந்துமென்க.

இப்பாசுரத்தில் "சீர்வசனபூடணமென்னும் பேர்" என வழங்கி வரும்பாடம் பொருந்தாது; அது மறக்கத் தக்கது. என்பேர் என்பதற்கே என்னும் பேர் என்று பொருள். (௫௪)

ஸ்ரீவசநபூஷணாதிகாரிகள் துர்லபர்எனல்.

ஆர்வசனபூடணத்தி னாழ்பொருளெல்லாமறிவார் *
ஆரதுசொன்னேரிலனுட்டிப்பார் —* ஓரொருவ
ருண்டாகி லத்தனைகாணுள்ளமே * எல்லார்க்கும்
அண்டாத தன்றோவது. (௫௫)

வசனபூடணத்தின்	ஸ்ரீவசனபூஷணத்தினுடைய	உள்ளமே	ஓமனமே!
ஆழ் பொருள் எல்லாம்	கம்பீரமான அர்த்தங்களை யெல்லாம்	ஓர் ஒருவர் உண்டு ஆகில் அத்தனை காண்	யாரோனும் ஒருவர் தேறினாராகில் தேறக் கூடுமென்றதி;
அறிவார் ஆர்	அறியவல்லாரில்லை;	அது	அந்த திவ்யசாஸ்த்ரமானது
அது சொல் நேரில்	அந்த ஸ்ரீவசனபூஷண சாஸ்த்ரம் இட்ட கட்டளையிலே	எல்லார்க்கும் அண்டாதது அன்றோ	ஒருவர்க்கும் அறியவும் அனுஷ்டிக்கவும் எளியதொன்றன்றுகாண்.
அனுட்டிப்பார் ஆர்	அனுஷ்டிக்கவல்லவர்களுமில்லை;		

* * * ஸ்ரீவசநபூஷணமென்பது பெரியதொரு மீமாம்ஸா சாஸ்த்ரம்; இது ஸூத்ர ரூபமாக அமைந்திருத்தலால் பொருளறிவது அரிது; வியாக்கியானங்களைக் கொண்டு ஒருவாறு அறியப் பெற்றாலும் அதன்படி அனுட்டிப்பது மிகவு மரிது. இப்படி அறியவும் அனுட்டிக்கவும் முடியாதபடி அதிகாரிகளற்றதொரு சாஸ்த்ரத்தை ஆசிரியர் அருளிச் செய்யலாமோ வென்ன, ஸர்வாத்மநா அதிகாரிகளே யில்லை யென்னப் போகாது, ஒரொருவர் உண்டாகிலத்தனை காண்; "மநுஷ்யாணாம் ஸஹஸ்ரேஷு கச்சித் யததி ஸித்தயே, யததாமபி ஸித்தாநாம் கச்சிந் மாம் வேத்தி தத்வத:" என்று கீதையிலருளிச் செய்தபடியே ஒவ்வொரு காலத்தில் ஒவ்வோரதிகாரி தேறக்கூடு மென்றதாயிற்று.

அநுஷ்டிக்க முடியாதபடி இதில் என்ன விஷயம் கூறப்பட்டிருக்கின்ற தென்னில்; "குற்றம் செய்தவர்கள் பக்கல் பொறையும் க்ருபையும் சிரிப்பும் உகப்பும் உபகாரஸ்ம்ருதியும் நடக்க வேணும்" என்றும், "விஹிதபோகம் நிஷித்த போகம் போலே லோகவிருத்தமுமன்று, நரகஹேதுவுமன்று; ஆயிருக்கச் செய்தே ஸ்வரூப விருத்தமுமாய் வேதாந்த விருத்தமுமாய் சிஷ்டகர்ஹிதமுமாய்ப்ராப்ய ப்ரதிபந்தகமுமாயிருக்கையாலே த்யாஜ்யம்" என்றும் இங்ஙனே அருளிச் செய்யப்பட்டுள்ள பலபல விஷயங்கள் அநுஷ்டிக்க வரியன என்னுமிடம் சொல்லவேணுமோ? (௫௫)

ஸ்ரீவசநபூஷணத்தின் பொருளையறிந்து அநுஷ்டிக்க விரும்புவதே உஜ்ஜீவநோபாய மெனல்.

உய்யநினைவுடையீர் உங்களுக்குச் சொல்லுகின்றேன் *
வையகுருமுன்னம்வாய்மொழிந்த —* செய்யகலை
யாம் வசனபூடணத்தினாழ்பொருளை * கற்றதனுக்
காம்நிலையில் நில்லுமறிந்து. (௫௬)

உய்ய நினைவு உடையீர்	உஜ்ஜீவிக்கவிருப்பமுடையவர்களே !	வசனபூடணத்தின்	ஸ்ரீ வசநபூஷணத்தினுடைய
உங்களுக்கு சொல்லுகின்றேன்	உங்களுக்கொரு வி த ம் சொல்லுகிறேன் (கேண்மின் :)	ஆம் பொருளை கற்று அறிந்து	ஆர்ந்த பொருள்களை ஆசார்யமுகமாக அதிகரித்து உணர்ந்து
முன்னம் குருவாய்மொழிந்த	முன்பு பிள்ளையுலகாசிரியர் அருளிச் செய்த தான	அதனுக்கு ஆம் நிலையில் நில்லும்	அவ்வர்த்தங்களுக்கு ஏற்ற அநுஷ்டானத்தில் நின்றிருங்கள்.
செய்ய கலை ஆம்	திவ்ய சாஸ்த்ரமாகிய		

* * * பாசுரம் தொடங்கும் போதே 'உய்ய நினைவுடையீர்' என்று தொடங்குகையாலே ஸ்ரீ வசநபூஷணார்த்தங்களை அறியாதார்க்கும் அதன்படி அநுஷ்டியாதார்க்கும் உஜ்ஜீவிக்க விரகில்லையென்று காட்டிற்றாயிற்று. (௫௬)

ஸ்ரீவசநபூஷணத்தை அதிகரியாதவர்கள்பால் நிர்வேதம்காட்டுதல்.

தேசிகர்பால்கேட்டசெழும்பொருளை * சிந்தைதன்னில்
மாசறவேயூன்றமனனஞ்செய்து —* ஆசரிக்க
வல்லார்கள்தாம் வசனபூடணத்தின் வான்பொருளை *
கல்லாததென்னோகவர்ந்து. (௫௭)

தேசிகர் பால் கேட்ட	ஆசாரியர்களிடத்தில் கேட்ட	ஆசரிக்க வல்லார்கள் தாம்	அப்படியே அநுஷ்டிக்க வல்லவர்களான அதிகாரிகள்
செழு பொருளை	சிறந்த அர்த்தங்களை	வசனபூடணத்தின்	ஸ்ரீ வசநபூஷணத்தினுடைய
சிந்தை தன்னில்	நெஞ்சிலே	வான் பொருளை	திவ்யார்த்தங்களை
மாசு அற	அழுக்கற	கவர்ந்து	அபிநிவேசத்துடனே
ஊன்ற	உறுதியாக	கல்லாதது என்னோ	அதிகரியாமலிருப்பது ஏனோ ?
மனனம் செய்து	சிந்தனை செய்து		

* * * உலகில் ஆசார்ய சிஷ்யக்ரமம் ஒன்று நடந்து வருகின்றதே; சிலர் ஆசாரியரிடம் பணிந்திருந்து சில அர்த்த விசேஷங்களைக் கேட்பதும் அவற்றைச் சிந்தனை செய்வதும் யதாசக்தி அநுஷ்டிப்பதுமாயிருக்கின்றார்களே; அப்படிப்பட்டவர்கள் மற்ற க்ரந்தங்களில் பரிச்ரமத்தை விட்டு ஸ்ரீ வசநபூஷணத்தில் பரிச்ரமப்படலாமே; அந்தோ ! இதில் அபிநிவேசம் கொள்ளாதது என்னோ ! என்கிறார். உலகத்திலுள்ளாரெல்லாரும் இந்த திவ்யசாஸ்த்ரத்தை அதிகரிக்கவேணுமென்று மாமுனிகளுக்குண்டான அபிநிவேசம் இதனால் விளங்கிற்றென்க. (௫௭)

ஸ்ரீவசநபூஷண வியாக்கியானங்களை யதிகரிப்பது பாங்கெனல்.

சச்சம்பிரதாயம் தாமுடையோர்கேட்டக்கால் *
மெச்சும்வியாக்கியைகளுண்டாகில் —* நச்சி
அதிகரியும்நீர் வசன பூடணத்துக்கற்ற
மதியுடையீர் * மத்தியத்தராய். (௫௮)

வசன பூடணத்துக்கு அற்ற மதி உடையீர்	ஸ்ரீ வசநபூஷணத்தில் நிலை நின்ற வுணர்வுடையீர்காள் !,	வியாக்கியைகள்	வியாக்கியானங்கள்
சச்சம்பிரதாயம் உடையோர் தாம்	ஸத்ஸம்ப்ரதாய பரம்பரையில் படித்த மஹான்கள்	உண்டு ஆகில்	எத்தனை அவதரித்தாலும்
கேட்டக்கால்	கேட்டவளவிலே	நச்சி	அவற்றை விரும்பி
மெச்சும்	கொண்டாடும்படியான	நீர் மத்தியத்தர் ஆய்	நீங்கள் மத்யஸ்தர்களாய்க்கொண்டு
		அதிகரியும்	அப்யஸியுங்கள்.

* * * சிறந்த க்ரந்தமொன்று அவதரித்தால் அதற்குப் பலரும் வியாக்கியானங்கள் இயற்ற விரும்புவது இயல்பு; ஆகவே இந்த ஸ்ரீவசநபூஷண திவ்ய சாஸ்த்ரத்திற்கும் பலபல வியாக்கியானங்கள் அமையக் கூடும்; அவற்றையெல்லாம் அதிகரிக்க வேண்டியது; ஆனால் அவை ஸத்ஸம்ப்ரதாய ஸாரஸிகர்களால் மெச்சப்படுமவையாக இருக்கவேண்டும்; அப்படிப்பட்ட வியாக்கியானங்கள் எத்தனை அவதரித்தாலும் அவற்றையெல்லாம் அஸூயையின்றி அதிகரிக்கவேணுமென்று அஸ்மதாதிகளை நோக்கி அருளிச்செய்தபடி. மத்யஸ்த: என்னும் வடசொல் 'மத்தியத்தர்' எனத் திரிந்தது. அஸூயையற்றவர்களாய் என்று தாத்பர்யம். (௫௮)

ஸ்ரீவசநபூஷணத்தின் பரமபோக்யதையை வியந்து கூறுதல்

சீர்வசனபூடணத்தின் செம்பொருளை * சிந்தைதன்னால்
தேறிலுமாம் வாய்கொண்டுசெப்பிலுமாம் —* ஆரியர்காள்
என்றனக்குநாளும் இனிதாக நின்றதையோ *
உந்தமக் கெவ்வின்பமுளதாம். (௫௯)

ஆரியர்காள்	ஓ ஆசாரியர்களே!	நாளும் இனிது ஆக நின்றது	* அப்பொழுதைக்கப்பொழுதென்னாராவமுதமென்னலாம்படியுள்ளது;
சீர்வசனபூடணத்தின்	ஸ்ரீவசநபூஷணத்தினுடைய	ஐயோ	மிக ஆனந்தம்!
செம் பொருளை	செவ்விய பொருள்களை	உம் தமக்கு எவ் இன்பம் உளது ஆம்	உங்களுக்கு எப்படிப்பட்ட ஆனந்தமாயிருக்கின்றதோ!
சிந்தை தன்னால் தேறிலும் ஆம்	நெஞ்சினால் ஆராய்ந்து பார்க்கிலுமாம்,		
வாய் கொண்டு செப்பிலும் ஆம்	வாயினால் எடுத்துரைக்கிலுமாம்;		
என் தனக்கு	எனக்கு		

* * * மாமுனிகள் தமது நைச்யாநுஸந்தான ஸ்வபாவத்தினால் இது அருளிச்செய்கிறார்; அல்பஜ்ஞனான எனக்கே ஸ்ரீவசநபூஷணார்த்தங்களின் இனிமை பரிச்சேதிக்கப் போகிறதில்லையே! மஹாப்ராஜ்ஞர்களாயுள்ளவர்கள் இதன் போக்யதையில் எவ்வளவுதான் ஈடுபட்டிருப்பார்களோ! என்றபடி. முதலடியில் 'செழும் பொருளை' என்றோதுவது அசுத்தபாடம்; வெண்டளைபிறழும்; 'செம்பொருளை' என்றே ஓதுக. (௫௯)

இது முதல் பதினொரு பாசுரங்கள் ஸ்ரீவசநபூஷணார்த்தங்களில் முக்கியமானவற்றை விளக்குவன.

தன்குருவின் தாளிணைகள்தன்னில் அன்பொன்றில்லாதார் *
அன்புதன்பால்செய்தாலு மம்புயைகோன் —* இன்பமிகு
விண்ணாடு தானளிக்க வேண்டியிரான் * ஆதலால்
நண்ணாரவர்கள் திருநாடு. (௬௦)

அம்புயை கோன்	திருமகள் கொழுநன்,	தான்	ஆசார்யநிஷ்டர்களையே ஆதரிக்குமியல்வினனான தான்
தன் குருவின் தாள் இணைகள் தன்னில்	ஸ்வாசார்ய பாதாரவிந்தங்களில்	விண் நாடு அளிக்க வேண்டி இரான்	(அன்னவர்களுக்குப்) பரமபதம் கொடுக்க விரும்பான்;
அன்பு ஒன்று இல்லாதார்	சிறிது பக்தியில்லாதவர்கள்	ஆதலால்	ஆகையால்
தன் பால் அன்பு செய்தாலும்	தன்விஷயத்தில் எவ்வளவு பக்தி செலுத்தினாலும்	அவர்கள் திரு நாடு நண்ணார்	ஆசார்யபக்தியற்றவர்கள் வைகுந்தம் புகமாட்டார்கள்.

* * * ஸ்ரீவசநபூஷணார்த்தங்களின் பரமபோக்யதையைக் கீழ்ப்பாட்டில் ப்ரஸ்தாவித்த ப்ரஸங்கத்திலே, ஸ்ரீவசநபூஷணத்தின் உயிரான சில அர்த்தவிசேஷங்களை வெளியிட்டருளத் திருவுள்ளம் பற்றி இப்பாசுரம் முதலாக உபக்ரமிக்கிறார். ஸ்ரீவசநபூஷணத்தில் "ஸ்வதந்த்ரனை உபாயமாகத் தான் பற்றினபோதிறே இப்ரஸங்கந்தானுள்ளது" என்கிற சூர்ணை முதலாக "ஈச்வரனைப் பற்றுகை கையைப்பிடித்துக் கார்யங்கொள்ளுமோபாதி; ஆசார்யனைப் பற்றுகை காலைப்பிடித்துக் கார்யங்கொள்ளுமோபாதி" என்கிற சூர்ணை நடுவாக, "இது ப்ரதமம் ஸ்வரூபத்தைப் பல்லவிதமாக்கும், பின்பு புஷ்பிதமாக்கும், அநந்தரம் பலபர்யந்தமாக்கும்" என்பதீறாக ஆசார்யநிஷ்டையே சரமோபாயமென்று மிக அற்புதமாக அருளிச் செய்யப்பட்டிருத்தலால் அவ்வர்த்தவிசேஷம் இங்கு நிரூபிக்கப்படுகிறது. "தாமரையை அலர்த்தக்கடவ ஆதித்யன் தானே நீரைப்பிரிந்தால் அத்தை உலர்த்துமாபோலே ஸ்வரூபவிகாஸத்தைப் பண்ணும் ஈச்வரன் தானே ஆசார்யஸம்பந்தம் குலைந்தால் அத்தை வாடப்பண்ணும். இத்தை யொழிய பகவத் ஸம்பந்தம் துர்லபம்." என்கிற ஸ்ரீவசநபூஷண திவ்யஸூக்தி இங்கே அநுஸந்தேயம்.

அம்புஜை—அம்புஜத்திலே [தாமரையிலே] பிறந்த பிராட்டி என்றபடி. பத்மா, கமலா என்கிற திருநாமங்கள் போலுமிது. (௬௰)

ஞானமனுட்டானமிவை நன்றாகவேயுடைய
னான * குருவையடைந்தக்கால் —* மாநிலத்தீர்
தேனார்கமலத் திருமாமகள்கொழுநன் *
தானேவைகுந்தம்தரும். (௬௧)

மாநிலத்தீர்	இவ்வுலகத்தவர்களே!	தேன் ஆர் கமலம் திரு மா மகள் கொழுநன்	தேன்நிரம்பிய தாமரை மலரில் தோன்றிய ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மிக்கு வல்லபனான ஸர்வேச்வரன்
ஞானம் அநுட்டானம் இவை	ஜ்ஞானமும் அநுஷ்டானமுமாகிற இரண்டும்	தானே	தானாகவே உகந்து
நன்று ஆக உடையன் ஆன	குறைவற சிறப்புப்பெற்ற	வைகுந்தம் தரும்	ஸ்ரீவைகுண்டத்தை உபகரித்தருள்வன்.
குருவை	ஆசாரியரை		
அடைந்தக்கால்	ஆச்ரயித்தால் (அப்படிப்பட்ட ஸதாசார்யஸமாச்ரயண முள்ளவர்களுக்கு)		

* * * ஆசார்யபக்தி அவசியமென்றது கீழ்ப்பாட்டில்; ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநஸம்பந்நனான ஆசார்யனைப் பணிந்தாலன்றிப் பேறு பெற முடியாதென்கிறது இப்பாட்டில். ஆழ்வார்கள் தமது திவ்யப்ரபந்தங்களில் * வண்டுகளோ வம்மின் * என்றும், * அஞ்சிறையமடநாராய் * என்றும் பலவாறும் பக்ஷிகளை விளிப்பர்கள்; ஆசார்யர்களையே பக்ஷிகளாகக் கூறுவர்கள்: * உபாப்யாமேவ பக்ஷாப்யாம் ஆகாசே பக்ஷிணாம் கதி:, ததைவ ஜ்ஞாநகர்மப்யாம் ப்ராப்யதே புருஷோத்தம: * என்று, பக்ஷிகளுக்கு இரண்டு சிறகுகளும் குறைவற இருந்தாலன்றி உயர்கதி ஸம்பவிக்கமாட்டாதாப்போல, ஆசார்யர்களுக்கும் ஞானமும் அநுட்டானமுமாகிற இரண்டு பக்ஷங்களுமிருந்தாலன்றி உயர்கதி நேராதென்று சாஸ்த்ரங்கள் கூறும். "சேர்ப்பாரைப் பக்ஷிகளாக்கி ஜ்ஞானகர்மங்களைச் சிறகென்று" என்ற ஆசார்யஹ்ருதயஸூக்தியும் காண்க.

இங்கு "தேனார் கமலத் திருமாமகள் கொழுநன்" என்றது ஸாபிப்ராயம்; பிராட்டியின் புருஷகாரத்தாலே மோக்ஷமளிக்கவல்லவனே எம்பெருமான்; ஆயினும் ஸதாசார்யர்களை ஆச்ரயியாதார்க்குப் பிராட்டியின் புருஷகாரமும் பலிக்கமாட்டாது என்று காட்டினபடி. ஆசார்ய ஆச்ர

யணையிருந்தால் பிராட்டியின் புருஷகாரமுமின்றி ஸ்வயமாகவே வீடு தந்தருள்வனென்று காட்டத் "தானே வைகுந்தம் தரும்" என்றார். (௬௧)

உய்யநினைவுண்டாகில் உங்குருக்கள் தம்பதத்தே
வையும் * அன்புதன்னையிந்தமாநிலத்தீர் —* மெய்யுரைக்கேன்
பையரவில்மாயன் பரமபதமுங்களுக்காம் *
கையிலங்கு நெல்லிக் கனி. (௬௨)

இந்த மா நிலத்தீர்	இந்நிலவுலகத்தவர்களே!	மெய் உரைக்கேன்	உள்ளபடி கூறுகின்றேன் (கேண்மின்)
உய்யநினைவு உண்டாகில்	உஜ்ஜீவிக்கவேணுமென்கிற விருப்பம் உங்களுக்கு உள்ளதாகில்	பை அரவில் மாயன் பரமபதம்	சேஷசயனனான ஸர்வேச்வரனுடைய ஸ்தானமான பரமபதமானது
அன்பு தன்னை	பக்தியை	உங்களுக்கு	உங்களுக்கு
உங்குருக்கள் தம்பதத்தே	உமது ஆசாரியர்களின் திருவடிகளிலேயே	கை இலங்கு நெல்லி கனி ஆம்	கரதலாமலகமென்னலாம்படி எளிதாகும்.
வையும்	செலுத்துங்கள்; (அதனால் சேரும் பலனை)		

* * * ஆசார்ய பக்தர்களுக்குப் பரமபதமானது கையிலங்கு நெல்லிக்கனியாமென்றது பரமபதபோகங்களையெல்லாம் இங்கிருந்தபடியே ஸாக்ஷாத்கரிக்கப் பெறலாமென்றபடி. * பொன்னுலகாளீரோ புவனி முழுதாளீரோ * என்னும்படி பிறர்க்கும் வழங்குதற்கு உரித்தாம்படி விதேயமாகும் என்ற கருத்தும் உய்த்துணரத்தக்கது. (௬௨)

ஆசாரியன் செய்த உபகாரமானவது *
தூய்தாக நெஞ்சுதன்னில் தோன்றுமேல் —* தேசாந்
தரத்திலிருக்க மனந்தான்பொருந்தமாட்டாது *
இருத்தலினியேதறியோம்யாம் (௬௩)

ஆசாரியன் செய்த உபகாரம் ஆனது	ஆசார்யன் பண்ணின மஹோபகாரமானது	மனம் தான் பொருந்த மாட்டாது	நெஞ்சு இசையில்லாது;
தூய்து ஆக	சுத்தமாக	இனி	இங்ஙனே தத்துவமிருக்கும்
நெஞ்சு தன்னில் தோன்றும் எல்	நெஞ்சில் படுமாகில் (பிறகு)	இருத்தல்	ஆசாரியனைப்பிரிந்திருத்தற்கு
தேசாந்தரத்தில் இருக்க	(ஆசாரியனைப் பிரிந்து) வேறொரு தேசத்தில் வசிக்க	ஏது யாம் அறியோம்	காரணத்தை நாம் அறியமாட்டோம்.

* * * இரும்பைப் பொன்னாக்குமாபோல ஆசாரியன் செய்த மஹோபகாரம் சிஷ்யனுடைய நெஞ்சில் நன்றாகத் தோன்றுமாகில் 'வஸ்தவ்யம் ஆசார்யஸந்நிதௌ' என்று அத்யவஸாயங் கொண்டு ஒரு நொடிப் பொழுதும் விட்டுப் பிரியாமலிருக்க வேண்டியதாகுமத்தனை; ஆயினும் பிரிந்திருப்பார் சிலருண்டாகில் அவ்விருப்புக்கு ஹேது இன்னதென்று நாம் அறியோம் என்கிறார். 'ப்ரபலபாபமே ஹேது' என்று வெட்டிதாகச் சொல்லக்கூடி 'ஏது யாம் அறியோம்' என்கிறார். ஹேது என்னும் வடசொல் ஏதுவெனத் திரிந்தது. (௬௩)

தன்னாரியனுக்குத் தானடிமைசெய்வது * அவன்
இந்நாடுதன்னிலிருக்கும்நாள் —* அந்நே
ரறிந்துமதிலாசையின்றி ஆசாரியனைப்
பிரிந்திருப்பாரார், மனமேபேசு. (௬௪)

தன் ஆரியனுக்கு	ஸ்வாசார்யனுக்கு
தான் அடிமை செய்வது	சிஷ்யனாகிய தான் கைங்கரியம் பண்ணுவதானது
அவன் இந்நாடு தன்னில் இருக்கும் நாள்	அவ்வாசிரியன் இவ்விபூதியில் எழுந்தருளியிருக்குமளவுமாம்;
அது நேர் அறிந்தும்	அந்த நேர்த்தியை அறிந்து வைத்தும்
அதில் ஆசை இன்றி	அந்த ஆசார்ய கைங்கரியத்தில் ருசி யில்லாமல்
ஆசாரியனை பிரிந்து இருப்பார் ஆர்	ஆசாரியனைப் பிரிந்து பிறரிடத்தில் வசிப்பாருமுளரோ?
மனமே பேசு	நெஞ்சே! சொல்லு.

* * * ஆசார்யன் பக்கலில் அர்த்தங்கள் கேட்குமளவே அவர்க்குக் கைங்கரியம் பண்ண வேணும்; அர்த்தம் கேட்டுத் தலைக்கட்டினவாறே வேறிடம் சென்று எங்கேனும் வாழலாம் என்று நினைப்பது தகுதியன்று; ஆசார்யன் இந்தவிபூதியில் எழுந்தருளியிருக்குமளவும் அநுதினமும் கைங்கரியம் செய்தே ஸத்தைபெறவேணுமென்கிற சாஸ்த்ரார்த்தம் இதனால் வெளியிடப்பட்டதாயிற்று. (சுச)

ஆசாரியன்சிச்ச னாருயிரைப்பேணுமவன் *
தேசாரும் சிச்சனவன் சீர்வடிவை —* ஆசையுடன்
நோக்குமவனென்னும் நுண்ணறிவைக் கேட்டுவைத்தும் *
ஆர்க்குமந்நேர் நிற்கையரிதாம். (சுரு)

ஆசாரியன்	ஆசார்யரானவர்
சிச்சன் ஆர் உயிரை பேணுமவன்	சிஷ்யனுடைய ஆத்மஸ்வரூபத்தை நோக்கியிருக்கக்கடவர்;
தேசு ஆரும் சிச்சன்	ஸ்வரூபஜ்ஞானமாகிற தேஜஸ்ஸு பொருந்திய சிஷ்யனானவன்
அவன் சீர் வடிவை	அவ்வாசார்யருடைய திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை
ஆசை உடன் நோக்குமவன்	பக்தியோடு பேணக் கடவன்;
என்னும் நுண் அறிவை	என்கிற இந்த நுட்பமான விசேஷார்த்தத்தை
கேட்டு வைத்தும்	(ஸ்ரீவசநபூஷணத்திலே) கேட்டிருந்தாலுங்கூட
அந்நேர் நிற்கை	அவ்வழியில் நிஷ்டையோடிருத்தல்
ஆர்க்கும் அரிது ஆம்	எப்படிப்பட்டவர்களுக்கும் அருமைப்பட்டேயிருக்கும் [எளிதன்று.]

* * * ஸ்ரீவசநபூஷணத்தில் மூன்றாம் பிரகரணத்தில்—"ஆசார்யன் சிஷ்யனுடைய ஸ்வரூபத்தைப் பேணக் கடவன்; சிஷ்யன் ஆசார்யனுடைய தேஹத்தைப் பேணக்கடவன். இரண்டும் இருவர்க்கும் ஸ்வரூபமுமாய் பகவத் கைங்கர்யமுமாயிருக்கும். ஆசார்யனுக்கு தேஹரக்ஷணம் ஸ்வரூபஹாநி; சிஷ்யனுக்கு ஆத்மரக்ஷணம் ஸ்வரூபஹாநி" இத்யாதியாக அருளிச் செய்யப்பட்டுள்ள ஸ்ரீ ஸூக்திகள் இங்கே அநுஸந்தேயம். இவ்வர்த்த விசேஷங்களைக் கேட்கவும் கேட்பிக்கவும் அதிகாரிகள் உளரேயன்றி அநுஷ்டிக்கவல்லாரொருவருமிலரே யென்று அருமை கூறினாராயிற்று. (சுரு)

பின்பழகராம்பெருமாள்சீயர் * பெருந்திவத்தில்
அன்பதுவுமற்று மிக்கவாசையினால் —* நம்பிள்ளைக்
கானவடிமைகள்செய் யந்நிலையை நன்னெஞ்சே *
ஊனமறவெப்போழுதுமோர். (சுசு)

நடு சொன்னவரை	இடையே சொல்லப்பட்டஆஸ்திகர்களே	நாளும் தொடர்	எப்போதும் அநுவர்த்திப்பாராக.

* * * ஸ்ரீ வசநபூஷணத்தில் இரண்டாம் ப்ரகரணத்தில் "அஜ்ஞனை விஷயப்ரவணன் கேவலநாஸ்திகனைப்போலே; ஜ்ஞாநவானை விஷயப்ரவணன் ஆஸ்திகநாஸ்திகனைப்போலே" இத்யாதியாக அருளிச் செய்தது இங்கே அநுஸந்தேயம். சாஸ்த்ரத்தில் ப்ராமாண்ய புத்தியில்லாமல் தான்தோன்றியாகச் செய்து திரிகிறவன் வெறும் நாஸ்திகனெனப்படுவன். சாஸ்த்ரங்களை ப்ராமாணமாக இசைந்து ஆஸ்திகனென்று சொல்லத்தக்கவனுமாய், அந்த சாஸ்த்ரவரம்பில் அடங்காமல் தோன்றினபடியே செய்து திரிவதுபற்றி நாஸ்திகனுமாயிருப்பவன் ஆஸ்திக நாஸ்திகனெனப்படுவன். ஆஸ்திகர்களே நமக்கு அநுவர்த்தநீயர்களென்றதாயிற்று. (௬௮)

ஸத்ஸங்க மஹிமை கூறுதல்.

நல்லமணமுள்ளதொன்றை நண்ணியிருப்பதற்கு *
நல்லமணமுண்டாம்நலமதுபோல் —*நல்ல
குணமுடையோர்தங்களுடன் கூடியிருப்பார்க்கு *
குணமதுவேயாம் சேர்த்திகொண்டு. (௬௯)

நல்ல மணம் உள்ளது ஒன்றை	நல்ல வாஸனையுடையதொரு வஸ்துவை	நல்ல குணம் உடையோர் தங்களுடன்	ஸத்குணசாலிகளோடு
நண்ணி இருப்பதற்கு	அணைந்திருக்கிற பொருளுக்கும்	கூடி இருப்பார்க்கு	ஸஹவாஸம் பண்ணியிருக்குமவர்களுக்கு
நல்ல மணம் உண்டாம் நலம் அது போல்	(பூமாலைச் சேர்த்தலாலே) நல்ல பரிமளமுண்டாகுமென்கிற ந்யாயப்படி.	சேர்த்தி கொண்டு	அந்த ஸம்பந்த வைபவத்தினால்
		அதுவே குணம் ஆம்	அந்த ஸத்குணமே விளைந்திடும்.

* * * ஸ்ரீவசநபூஷணத்தில் இரண்டாம் ப்ரகரணத்தின் முடிவில் ப்ரபந்நதிநசர்யையை வெகு அழகாக அருளிச்செய்துவருமிடத்து "அநுகூலஸஹவாஸமும் ப்ரதிகூலஸஹவாஸ நிவ்ருத்தியும் ஸதாசார்யப்ரஸாதத்தாலே வர்த்திக்கும்படி பண்ணிக்கொண்டு போரக்கடவன்" என்றருளிச் செய்திருப்பதைத் திருவுள்ளம்பற்றி இப்பாட்டும் மேலிற்பாட்டும் அருளிச் செய்யப்படுகின்றன. ஜ்ஞாநாநுஷ்டானங்களை வளர்க்கவல்ல அநுகூலரான ஸத்துக்களை ஒரு நொடிப்பொழுதும் விட்டுப்பிரியாமலும், ஸ்வரூபத்தைக் கெடுக்கவல்ல ப்ரதிகூலரான அஸத்துக்களைக் கண்ணெடுத்துப் பாராமலும் வர்த்திக்கவேணுமென்கிற ஸ்ரீவசநபூஷண திவ்யசாஸ்த்ர ஸித்தாந்தத்தை வெளியிட்டருளுகிறபடி.

"நயமது போல்" "நலமது போல்" என்பன பாடபேதங்கள். (௬௯)

அஸத்ஸஹவாஸத்தின் வர்ஜநீயதையைக்காட்டுதல்.

தீயகந்தமுள்ளதொன்றைச் சேர்ந்திருப்ப தொன்றுக்கு *
தீயகந்தமேறும்திறமதுபோல் —* தீய
குணமுடையோர்தங்களுடன் கூடியிருப்பார்க்கு *
குணமதுவேயாம் செறிவுகொண்டு. (௭௦)

தீய கந்தம் உள்ளது ஒன்றை	கெட்ட நாற்றமுடையதானவொரு வஸ்துவை	சேர்ந்து இருப்பது ஒன்றுக்கு	அணைந்திருக்கும் தானவொரு பொருளுக்கு

தீய கந்தம் ஏறும் நீறும் அது போல்	கெட்ட நாற்றம் பற்றுகிற தென்கிற நியாயப்படிக்கு	சேர்வு கொண்டு	அந்தச் சேர்க்கையினுல்
தீய குணம் உடையோர் தங்களுடன் கூடி இருப்பார்க்கு	துஷ்டஸஹவாஸமுடையவர்களுக்கு	அதுவே குணம் ஆம்	அந்தத் தீய குணமே விளைந்திடும்.

* * * ஆகையால் துஷ்டஸஹவாஸம் வர்ஜநீயம் என்று சேதநபூரணமாகக் கட்டவது. இப்படியே இழ்ப்பாட்டிலும் ஸத்ஸஹவாஸமே கர்த்தவ்ய மென்பதாகப் பூரித்துக் கொள்வது. (எ0)

ஸ்ரீவசநபூஷண தூஷகர்களின் புன்மை கூறுதல்

முன்னோர்மொழிந்த முறைதப்பாமல்கேட்டு *
பின்னோர்ந்துதாமதனைப் பேசாதே —* தம்நெஞ்சில்
தோற்றினதேசொல்லி யிதுசுத்தவுபதேசவர
வாற்றதென்பர் * மூர்க்கராவார். (எக)

முன்னோர் மொழிந்த	பூருவர்கள் அருளிச் செய்தவற்றை	தோற்றினதே சொல்லி	தோற்றின தான்தோன்றியர்த்தங்களையே சொல்லி
முறை தப்பாமல் கேட்டு	முறை வழுவாமே ஸதாசார்யஸந்நிதானத்தில் கேட்டுணர்ந்து	இது	'இந்த அர்த்தமே
பின் ஓர்ந்து	பின்பு அதை அப்படியே மனனம் பண்ணி	சுத்த உபதேச வரவு ஆற்றது என்பர்	சுத்த ஸம்ப்ரதாய உபதேசபரம்பரையாய் வருகிறது' என்று பொய்யும் சொல்லுமவர்களே
தாம் அதனை பேசாதே	தாங்கள் அதை அப்படியே பேசவேண்டியது ப்ராப்தமாயிருக்க அங்ஙனம் பேசாமல்	மூர்க்கர் ஆவார்	மூர்க்கரெனத் தகுந்தவர்கள்.
தம் நெஞ்சில்	தமது உள்ளத்திலே		

* * * ஸாரஸமகோசரமான மஹிமை வாய்ந்த ஸ்ரீவசநபூஷண திவ்ய சாஸ்த்ரத்திலே ப்ரதிபத்தி பண்ணுகை ப்ராப்தமாயிருக்க, அது செய்யாததோடு இந்த சாஸ்த்ரார்த்தங்களை தூஷிப்பாரும் சிலர் உண்டாயிருந்தார்கள். அவர்கள் முன்னோர்மொழிந்த முறை தப்பாமல் கேட்டவர்களல்லர்; முன்னோர் மொழிந்த முறைப்படியே பேசவேணுமென்கிற விரதம் கொண்டவர்களுமல்லர். எதையேனும் தான்தோன்றியாகச் சொல்லுவர்கள். அங்ஙனம் சொல்லுவதோடு நில்லாமல் தாம் ஸதாசார்ய பரம்பரையாகக் கேட்டுப் பேசுவதாகவே பொய்சொல்லி உலகை வஞ்சிக்கவும் வல்லவர்கள்; அவர்கள் ஸதாசார்யர்களை மூர்க்கரென்று கூசாமல் தூஷிக்கவும் வல்லர்; அப்படிப்பட்டவர்களையே மூர்க்கர்களென்று விட்டுத் தொலைக்க வேண்டியதொழிய அவர்களது பேச்சுக்களுக்கு மறுப்புரைத்துக் கொண்டிருக்கவேண்டிய அவசியம் நமக்கில்லை என்று இப்பாட்டினால் தெரியவருளிச் செய்தாராயிற்று.

முன்னோர் மொழிந்த முறைதப்பாமல் கேட்டுச் சொல்லுகிறவர்களை "த்ருஷ்ட பூர்வச்ருதோ மூர்க்க:" என்று தூஷித்தால் அது ஏற்குமோ? பூர்வேப்ய: ச்ருதம்—பூர்வச்ருதம்; த்ருஷ்டம் பூர்வச்ருதம் யஸ்ய ஸ:—த்ருஷ்டபூர்வச்ருத:—முன்னோரிடம் கேட்டதையே திடமாக வைத்துக்கொள்ளுகிறவன் மூர்க்கன் என்று அஸ்தாநே அயுக்தமாகச்சொல்லி தூஷித்தார் சிலர்; அந்தோ! பூருவர்களிடத்தில் ச்ருதமானதை த்ருஷ்டமாக வைத்துக்கொள்பவர் மூர்க்கரல்லர்; பூருவர்களிடத்தில் ஒன்றும்கேளாமல் தான்தோன்றியாகச் சொல்லிவிட்டு உலகை வஞ்சிப்பவரே மூர்க்கர் என்று மிகவும் யுக்தமாகவும் ஸாரமாகவும் அருளிச் செய்தாராயிற்று. (எக)

உபதேச நிகமனம்

பூருவாசாரியர்கள் போதமனுட்டானங்கள் *
கூறுவார் வார்த்தைகளைக்கொண்டு நீர்—தேறி *
இருள்தருமாஞாலத்தே யின்பமுற்றுவாழும் *
தெருள்தருமா தேசிகனைச் சேர்ந்து. (எஉ)

(அஸ்மதீயர்களே!)

பூருவாசாரியர்கள்	பூர்வாசார்யர்களினுடைய	தெருள் தரும்	நல்லறிவை உபகரித்தருளவல்ல
போதம் அநுட்டானங்கள்	ஞாநாநுஷ்டானங்களை	மா தேசிகனை சேர்ந்து	சிறந்த ஆசாரியனை அடிபணிந்து
கூறுவார்	எடுத்துச் சொல்லுகின்ற மஹான்களினுடைய	இருள் தருமா ஞாலத்தே	இவ்விருள்தருமா ஞாலத்திலே
வார்த்தைகளைக்கொண்டு நீர் தேறி	ஸ்ரீஸூக்திகளிலும் நீங்கள் தெளிவுபெற்று	இன்பம் உற்று வாழும்	ஆநந்தநிர்ப்பரர்களாய் வாழுங்கள்.

* * * இப்பாட்டிலே சொன்ன மூர்க்கர்களையும் அப்படிப்பட்டவர்களெழுதும் சுவடிகளையும் ஒரு பொருளாக மதியாமல், நம்முடைய பூருவாசாரியர்களருளிச்செய்த அர்த்த விசேஷங்களையும் அவர்களது அநுஷ்டானங்களையும் எடுத்துரைக்கும் மஹநீயர்களின் திருவாக்குகளையே நிதியாகக்கொண்டு ஒருகலக்கமுமின்றிக்கே ஸதாசார்யரை ஆச்ரயித்து வாழப்பெறில் அவர்களுக்கு இவ்விடம் இருள்தருமாஞாலமாகத் தோற்றாது; * நலமந்தமில்லதோர் நாடாகவே தோற்றும்; * இந்திரலோகமாளுமச்சுவை பெறினும் வேண்டேன் என்று பரமபதத்தையும் வெறுத்து இவ்வுலகத்திலேயே ஆனந்தமயமாக நெடுநாள் வாழப்பெறலா மென்றவாறு. (எஉ)

பயனுரைத்துத் தலைக்கட்டுதல்.

இந்தவுபதேசரத்தினமாலைதன்னை *
சிந்தைதனில்நாளும் சிந்திப்பார் —* எந்தை
எதிராசரின்னருளுக் கென்றுமிலக்காகி *
சதிராக வாழ்ந்திடுவர்தாம். (எங)

இந்த உபதேசரத்தின மாலை தன்னை	உபதேசரத்தின மாலை யென்னுமிந்தப் பிரபந்தத்தை	எந்தை எதிராசர்	ஸ்வாமி யெம்பெருமானாருடைய
நாளும்	அநுதினமும்	இன் அருளுக்கு என்றும் இலக்கு ஆகி	பரமகிருபைக்கு எக்காலும் பாத்திரமாகி
சிந்தை தனில்	உள்ளத்தினுள்ளே	சதிர் ஆக	ஒரு குறையுமின்றிக்கே செல்வம் பொலிய
சிந்திப்பார் தாம்	சிந்தனை செய்யுமவர்கள்	வாழ்ந்திடுவர்	வாழப்பெறுவர்கள்.

* * * எம்பெருமானார் திருவுள்ளத்திற்கு உகப்பான விஷயங்களையே தொடுத்து இயற்றியுள்ள இந்தச் சொல்மாலையைச் சிந்தையிலே அணிந்து கொள்ளுமவர்களுக்கு எம்பெருமானாருடைய பரமகிருபையே பேறாகுமென்று பலனருளிச்செய்து தலைக்கட்டினாராயிற்று.

எம்பெருமானார் எழுபத்திரண்டு ஸிம்ஹாஸநாதிபதிகளை நியமித்தருளினவராதலால் அந்தக்கணக்கிலே எழுபத்திரண்டு பாசுரமாக இத்திவ்யப் பிரபந்தத்தை இயற்றியருள வேணுமென்று மணவாளமாமுனிகள் திருவுள்ளம்பற்றியிருந்தாராம்; அப்போது மாமுனிகளையே தெய்வமாகக்கொண்ட ஒருமஹாசார்யர் "மன்னுயிர்காளிங்கே மணவாளமாமுனிவன்" என்கிற பாசுரத்தைப் பணித்து இந்தப்பாசுரம் உபதேசரத்தினமாலையோடு சேர்ந்தே அநுஸந்திக்கப்படுமாறு அருள்புரியவேணுமென்று பெரியபெருமாள் திருவடிகளிலே வணங்கிவழிபட்டுப் பிரார்த்

பின்பழகராம் பெருமாள் சீயர்	பின்பழகிய பெருமாள்சீய ரென்பவர்
பெரும் திவத்திலும்	பரமபத வாழ்க்கையிலும்
அன்பு அது அற்று	விருப்பமின்றிக்கே
மிக்க ஆசையினால்	பாகமாக்கியோடு
நம்பிள்ளைக்கு ஆன அடிமைகள் செய்	(ஸ்வாசார்யரான) நம்பிள்ளைக்கு அனுகூலமான கைங்கர்யங்களைச் செய்யப்பெற்ற
அந்நிலையை நல் நெஞ்சே	அந்த நிஷ்டையை நல்மனமே!,
ஊனம் அற	குறைவொன்றுமின்றி [பரிபூர்த்தியாக]
எப்பொழுதும் நீ	அனவரதமும் சிந்தை செய்வாயாக.

* * * நம்பிள்ளை திருவடிகளில் ஆச்ரயித்து வாழ்ந்தவர்கள் பலர் இருந்தாலும் பின்பழகிய பெருமாள் ஜீயர் என்னும் சிஷ்யர்க்கு இருந்த ஆசார்யப்ரேமம் ஒப்புயர்வற்றது; நம்பிள்ளை திருவடிகளிலே நித்யகைங்கரியம் செய்யப் பெறவேணுமென்றே இவர் சில ஊர்களுக்கு ஸ்வீகரித்துத் திருமேனியைப் போஷிக்க விருப்பங்கொண்டிருந்தவர் என்பது வையவதாவில் விசதம். இவரைப்போல் நம்மால் இருக்கமுடியாமற்போனாலும் இவருடைய நிஷ்டையைச் சிந்தனை செய்யவாவது பெற்றால் அதுவே நாம் உஜ்ஜீவிக்கப் போருமானதென்று காட்டினாராயிற்று. (௬௬)

ஆசாரியர்க ளனைவருமுன்னாசரித்த *
ஆசாரந்தன்னை யறியாதார் —* பேசுகின்ற
வார்த்தைகளைக்கேட்டு மருளாதே * பூருவர்கள்
சீர்த்தநிலைதன்னை நெஞ்சே சேர். (௬௭)

முன் ஆசாரியர்கள் அனைவரும்	பூருவாசாரியர்களெல்லாரும்
ஆசரித்த	அனுஷ்டித்துப் போந்த
ஆசாரம் தன்னை	அனுஷ்டானத்தை
அறியாதார்	அறியப்பெறாதவர்கள்
பேசுகின்ற	கண்டபடிசொல்லுகின்ற
வார்த்தைகளை கேட்டு	பேச்சுக்களைக்கேட்டு
மருளாதே	மனம் திரியாமல்
பூருவர்கள்	முன்னோருடைய
சீர்த்த நிலை தன்னை	சீரிய நிஷ்டையையே
நெஞ்சே சேர்	மனமே! அனுவர்த்திக்கப் பார்.

* * * புது வைஷ்ணவர் கொண்டாடுஞ் சிலர் புதிது புதிதாகச் சில நடத்தைகளைக் கைப்பற்றி 'இதைச் செய்யவேணும், இதை அனுஷ்டிக்கவேணும்' என்றிப்படி பேசவும் திருத்தவும் புறப்படுவர்கள்; நம்முடைய பூருவாசாரியர்களின் அனுஷ்டான முறைமைகளைத் தெரிந்து கொள்ளாதாருடைய அந்தப் பேச்சுக்களினால் மனம் திரியாமல் "செய்யாதன செய்யோம்" என்றும் "மேலையார் செய்வனகள்" என்றும் ஆண்டாளருளிச் செய்தபடியே பூர்வாநுஷ்டான ஸரணியிலேயே வர்த்தித்தல் வேண்டுமென்று நியமித்தாராயிற்று. (௬௭)

நாத்திகரும்நற்கலையின் நன்னெறிசேராத்திகரும் *
ஆத்திகநாத்திகருமாமிவரை —* ஓர்த்துநெஞ்சே
முன்னவரும்பின்னவரும் மூர்க்கரெனவிட்டு * நடுச்
சொன்னவரை நாளும்தொடர். (௬௮)

நாத்திகரும்	நாஸ்திகர்களும்
நல் கலையின் நல் நெறி சேர் ஆத்திகரும்	உயர்ந்த சாஸ்த்ரங்களின் ஸன் மார்க்கத்திலே படிந்த ஆஸ்திகர்களும்
ஆத்திகநாத்திகரும்	ஆஸ்திகநாஸ்திகர்களும்
ஆம் இவரை	ஆகிய இம்மூன்று வகுப்பினரையும்
ஓர்த்து நெஞ்சே	ஆராய்ந்துபார்த்து மனமே!
முன்னவரும் பின்னவரும்	முதலில் சொல்லப்பட்ட நாஸ்திகர்களும், பிந்திச்சொல்லப்பட்ட ஆஸ்திகநாஸ்திகர்களும்
மூர்க்கர் என விட்டு	திருத்த முடியாத மூர்க்கர்கள் என்று அவர்களிடத்திலே நசையற்று

இக்க, அப்படியே பகவத்கைங்கர்யமனமாயிற்றென்று பெரியார் பணிக்கக் கேட்டிருக்கை. ஆனது பற்றியே எழுபத்துமூன்று பாட்டளவிலே தலைக்கட்டியுள்ளார் மாமுனிகள். அந்தப்பாசுரம் அடுத்துவருவது. (எங)

மன்னுயிர்காளிங்கே மணவாளமாமுனிவன் *
பொன்னடியாஞ் செங்கமலப் போதுகளை—* உன்னிச்
சிரத்தாலே தீண்டில் அமானவனும் நம்மை *
கரத்தாலே தீண்டல் கடன். (எச)

மன் உயிர்காள் இங்கே	முமுக்ஷுசேதநர்களே! இந்நிலத்திலே	சிரத்தாலே தீண்டில்	தலையினாலே ஸ்பர்சிக்கப்பெற்றால்
மணவாளமாமுனிவன்	மணவாளமாமுனிகளினுடைய	நம்மை	அப்படிப்பட்ட பாக்கியம் பெற்ற அஸ்மதாதிகளை
பொன் அடி ஆம் செம் கமலம் போதுகளை	திருவடிகளாகிற செந்தாமரை மலர்களை	அமானவன்	அமானவனென்கிற திவ்யபுருஷன்
உன்னி	(இவையே நமக்குத் தஞ்சமென்று) பிரபத்தி பண்ணி	கரத்தாலே தீண்டலும் கடன்	தனது கைகளால் ஸ்பர்சிப்பதும் கர்த்தவ்யமாகும்.

*** ஆழ்வாராசாரியர்களின் பெருமையைப் பேசுவதற்கென்றே யாங்காக அவதரித்த இந்தப்ப்ரபந்தரத்னத்திலே ஆசார்ய ஸார்வபௌமரான நம்மணவாளமாமுனிகளின் பெருமையைப் பகரும் பாசுரமும் சேர்ந்திருக்க வேண்டியது அவசியமாதலாலும், அஃது இதில் இல்லாதிருப்பது பெருங்குறையாகுமாதலாலும் சடைதிக்க மஹரீயர் இப்பாசுரத்தைச் சேர்த்து இப்பிரபந்தத்தைப் பூர்த்தி செய்தது மிகப் பொருத்தம்.

இந்நிலத்தில் பந்தம் நீங்கி முக்திபெறப் போகும் ஜீவாத்மாவுக்கு அங்கே அமாநவகரஸ்பர்சம்சேருவதாகவும் அதுவே நித்திய விபூதிச் செல்வங்களுக்கு மூலம்த மென்றும் சாஸ்த்ரங்கள் கூறும். இந்நிலத்தில் மணவாளமாமுனிகளின் திருவடி ஸம்பந்தம் பெற்றார்க்கு இதுவே அமாநவகரஸ்பர்சத்திலும் மேம்பட்டதாதலால் அங்கே மனித்து அது வேண்டாவென்றதாயிற்று. இதனால் மணவாளமாமுனிகளின் வைபவம் ஒப்புயர்வற்றதென்று விளங்கிற்று. ஆசார்யத்வ பூர்த்தியுள்ளது இவ்வாசிரியர்க்கேயாமென்க. (எச)

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

